

Волонтерять земляки і в Шотландії

Волонтерська група «Разом ми сила» міста Липовець днями зустрілась із шановними та цікавими людьми. Це наш захисник із 14-ої бригади «Червона калина» Олександр Гайдаєнко з донечкою Валерією, волонтеркою, та наша землячка, член Асоціації українців у Великій Британії, Тетяна Баланова. Це невелика, але надзвичайно віддана спільнота, яка налічує всього шість учасниць - місцевих жінок-шотландок з українським корінням.

Зустріч не була випадковою, а запланованою. З перших днів війни наші волонтери у дружніх стосунках з бійцями в/ч 3028, допомагають, підтримують їх бойовий дух. Таку ж роль відіграють члени Асоціації в Шотландії. Вони не лише підтримують українських біженців та новоприбулих, а ще з 2014 року активно допомагають українським військовим, і з початком повномасштабного вторгнення ця допомога стала ще масштабнішою.

За дорученням командира зенітного ракетно-артилерійського дивізіону лейтенант Олександр Гайдаєнко прибув до Липівця, аби від імені захисників висловити вдячність за підтримку липовецькому міському голові Віктору Бичкову, волонтерській групі «Разом ми сила», українцям з великим добрим серцем Тетяні Балановій та передати Подяки.

У свою чергу, військовому формуванню волонтери передали їх чергове замовлення — колеса 8 шт., плитоноски 7 шт., напашники 5 шт., навушники з тримачами 5 шт.

Як виявилось, коріння обох - і Тетяни Баланової, і Олександра Гайдаєнка - із славетного міста Липовець. Ще раз переконались у мудрій істині - світ тісний.

Олександр Гайдаєнко з перших днів широкомасштабного вторгнення ворога в лавах Національної гвардії боронить рідну Україну у найгарячіших точках Донеччини. Спочатку у званні солдата. Сьогодні він уже офіцер і займає

посаду заступника командира по роботі з особовим складом. Вдома на нього чекає його родина - дружина, донька і син. Вони не сидять склавши руки - волонтерять. В Україні герої на фронті та в тилу!

Наші люди — неймовірні! Витримки вам, міцного здоров'я, Божого благословення та непохитної віри в своє покликання і в свою Батьківщину.

Якнайшвидшої перемоги нам усім!

Валентина ТРАЩУК
Світлина авторки

Подільський камерний хор «Леонтович-капела» віднині академічний!

Подільський камерний хор «Леонтович-капела» Вінницької обласної філармонії імені Миколи Леонтовича - колектив, який дивує, вражає, популяризує і захоує у хорову музику, руйнуючи стереотипи та шаблони - віднині академічний!

7 стор.

Дякуємо травниці за допомогу

Відома авторитетна українська травниця Тетяна Павлівна Радіонова, автор книги «Встань над болем своїм» рекомендує

Кілька років тому я зверталася по допомогу до нашої відомої травниці Тетяни Павлівни Радіонової з приводу болю в колінах та у тазостегновому суглобі. Отримала від неї трав'яні засоби і ЕЛІКСИР на травах (пити), він діє на кісткову систему зсередини, і МАЗЬ (зовні, втирати насухо). Я протрималася без всякої хімії роки три. Мене не турбували болі в суглобах. Я майже кинула палицю, а мені вже 83 роки. Зараз знов прихопило — болі в суглобах та проблеми з сечовипусканням — і це що в мене, що в чоловіка.

Я відразу до Тетяни Павлівни. Так прямо їй дзвоню і кажу, що кращих за Ваші трав'яні засоби я не знаю, хоча вже багато чого перепробувала. Знаю, що якщо звернуся до неї, це зазвичай «напевно»!

Донька моя теж зверталася до Тетяни Павлівни, я наполягала, зі своєю фібромою і теж вдало. Тобто всі її трав'яні засоби дійсно є дієвими.

Тому ми довіряємо і впевнені, що Тетяна Павлівна обов'язково допоможе в тих напрямках, де вона є справжнім фахівцем. Там, де вона не вважає себе спроможною — баритися не буде. І це дуже добре і правильно. Я, наприклад, відразу відчуваю, чи людина дійсно тямить, чи щось вигадує. І моя інтуїція мене жодного разу не підвела, а навпаки допомогла. Особливо у випадку з Тетяною Павлівною Радіоною.

Усією родиною низько кланяємося і дякуємо Богові, що є такі справжні травники у нас в Україні. Бажаємо Тетяні Павлівні усяких гараздів.

Родина Пономаренків, м. Біла Церква

Свої трав'яні засоби Тетяна Павлівна Радіонова відправляє поштою по всій Україні

Більше інформації про натуральні трав'яні засоби для боротьби з простатитом, циститом, гемороєм, парапроктитом, псоріазом, демодекозом, герпесом, грибок, артрозами, трофічними виразками, остеомієлітом, опіками, пролежнями, гайморитом, рожистими запаленнями, целюлітом, зайвою вагою, від глистів та натуральні трав'яні креми від старіння шкіри обличчя і шиї та багато іншого Ви отримаєте за телефонами:

(097) 925-73-97 (також Viber і WhatsApp), (066) 044-08-98

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ

РЕКЛАМА

КУПЛЮ МОТОЦИКЛИ

- К-650, -750;
- ІЖ-49, -56, -3, -4, -5;
- МТ-9, -10, -11, -12, -16;
- М-72;
- «Урал»;
- «Ява»-250, -360.

А також нові та б/в запчастини.
Тел. 096-874-87-19

3 питань реклами
звертайтеся
за телефоном
066-895-30-93

**КУПУЄМО
ДОШКУ АКАЦІЇ**

10000 - 13000 грн/м³

Специфікація по запиту

Viber, WhatsApp: + 38 050 222 85 60

Він був не просто солдатом...

Знову страшна звістка обпікає наші серця... Третього липня 2025 року під час виконання бойового завдання віддав своє життя за Україну наш земляк, мужній воїн, вірний син свого народу — Томчук Володимир Віталійович, 1979 року народження, уродженець міста Бар.

Його життя обірвалося на Донеччині, серед гарячих боїв, де щодня вирішується доля нашої країни. Володимир був не просто солдатом — він був Людиною з великої літери, патріотом, який не шукав слави, а просто робив те, що вважав правильним: захищав свою землю, своїх близьких, свою Батьківщину.

Він, як і тисячі інших, покинув спокійне життя заради спільного миру. Взяв до рук зброю, коли цього вимагала доля. І, на жаль, не повернувся...

Жодні слова не зможуть зменшити біль втрати для його рідних, друзів, побратимів... Це рана, яка залишиться з нами назавжди. Але разом із нею — пам'ять. Пам'ять про гідного, світлого чоловіка, який не вагаючись став на захист України.

Доземний уклін Тобі, Володимире. За вірність присязі. За хоробрість і незламність. За шляхетність душі. За те, що боронив нас. Вічна слава і світла пам'ять герою.

Томчук Володимир Віталійович — тепер назавжди серед тих, чие ім'я ніколи не зтре час.

Тетяна ДЕМІНСЬКА

Війна забирає найрідніших, залишаючи незгасимий біль у серцях рідних і близьких

З глибоким сумом і щемною вдячністю сьогодні ми згадуємо Когана Віталія Михайловича, людину, яка віддала життя за Україну.

Наш земляк, городківчанин народився у 1979 році. З початком повномасштабного вторгнення став на захист Батьківщини.

Служив стрільцем-помічником гранатометника десантно-штурмового відділення десантно-штурмового зводу 12 десантно-штурмової роти 3 десантно-штурмового батальйону.

Жорстока, несправедлива війна забирає на небеса найкращих. Віталій Михайлович загинув 25 жовтня 2024 року в районі населеного пункту Новояковлівка, що на Курщині російської федерації.

Завдяки експертизі ДНК, тіло загиблого героя ідентифіковано.

Тулчинська районна військова адміністрація висловлює щирі співчуття рідним, друзям та побратимам загиблого захисника.

Розділяємо разом з вами біль

втрати, сумуємо у годину скорботи. В шані схилиємо голови перед безсмертним подвигом нашого героя!

Вічна шана герою!

У Бершаді попрощалися з Дмитром Запорожцем

Народився Дмитро Павлович 1 липня 1985 року. Проживав в Бершаді.

Життя солдата Дмитра Запорожця обірвалося 10 квітня 2023 року під час запеклих бойових дій поблизу села Богданівка, Бахмутського району, Донецької області. Дмитро до останнього залишався на позиції, мужньо виконуючи свій військовий обов'язок.

Вважався зниклим безвісти...

Провести героя в останню путь зібралися рідні, близькі, побратими та небайдужі жителі громади.

Безжальна війна щодня забирає найкращих — тих, хто бореться за кожен клаптик української землі.

У Дмитра залишилися мати — Галина Євгенівна, брат, а також двоє дітей — син Павло та донька Анастасія...

Вічна пам'ять захиснику!

Більше місяця медики намагались врятувати життя Максима Барди

Однак 2 липня 2025 року його серце зупинилося.

Максим народився 8 серпня 1990 року у селі Тростянець Тиврівського району. Середню загальну освіту отримав у Гайсинській третій школі. Закінчив Жмеринський залізничний технікум.

Відслужив строкову військову службу. Працював у супермаркеті "Фора".

У грудні 2022 року був мобілізований до лав ЗСУ.

Службу проходив солдатом, такелажником такелажного відділення взводу забезпечення роти забезпечення продовольс-

твом, речовим та військово-технічним майном батальйону матеріального забезпечення 116 ОМБр.

Під час виконання бойового завдання, 23 травня 2025 року, Максим Сергійович отримав важкі поранення під час ракетного обстрілу противника неподалік від населеного пункту Чугуїв Харківської області.

У героя залишилися рідні: матір — Таїсія Володимирівна, батько — Сергій Степанович, донька Кіра та сестри.

Щирі співчуття родині!

Вічна пам'ять та шана герою!

Знову важкі втрати для Могилів-Подільської громади

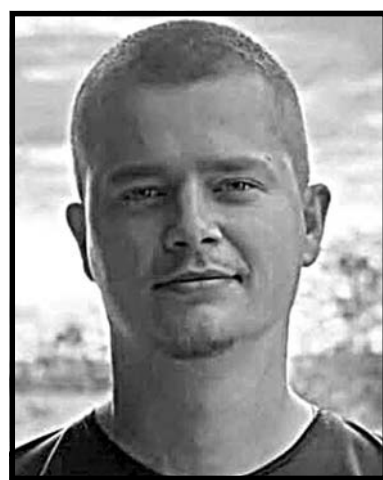
На щиті додому повертається наш земляк, могилівчанин, солдат ЗСУ — Орловський Микола Сергійович, 1982 року народження.

3 липня 2025 року серце воїна зупинилось під час виконання службових обов'язків в зоні бойових дій на Чернігівщині.

Щирі співчуття рідним і близьким героя.

Вічна слава і пам'ять вірному сину України!

4 липня 2025 року, захищаючи державний суверенітет та територіальну цілісність України, під час виконання бойового завдання в Луганській області загинув наш земляк, інспектор прикордонної

служби вищої категорії, сержант Старенький Вадим Русланович, 1999 року народження.

Щирі співчуття рідним і близьким героя.

Вічна слава і пам'ять вірному сину України!

Геннадій ГЛУХМАНЮК,
Могилів-Подільський міський голова

Чорний день Кунківської громади

Знову страшна звістка сколихнула жителів нашої громади.

6 червня 2025 року у м. Слов'янськ Донецької області під час бою у солдата в/ч В 0693 Мамренка Олександра Миколайовича стався серцевий напад, 33 дні наш герой був у стані коми, 33 дні надії та сподівання, що він виживе, але сьогодні, 9 липня, серце Олександра Мамре-

нка зупинилось...

В цю гірку мить всією громадою ми висловлюємо співчуття та поділяємо горе з дружиною Олександра — Галиною та його сином Денисом. Сил вам і терпіння витримати це випробовування, жити далі в ім'я пам'яті своєї найдорожчої людини.

Вічна пам'ять Олександрю...

Честь, вдячність і шана за подвиг

Вінниця попрощалася з відомим українським легкоатлетом і мужнім воїном Анатолієм Зеруком

Анатолій Зерук прославляв Україну на міжнародній спортивній арені, а 2019 року став на її захист зі зброєю в руках. Життя 54-річного воїна обірвалося у бою поблизу селища Молодіжне Херсонської області 26 лютого 2022 року. За проявлену самовідданість і героїзм він був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Вольовий, сильний, непереможний — таким Анатолія Зерука знали у професійному спорті.

Народився Анатолій на Житомирщині — у селі Пояски Олевського району 21 листопада 1967 року. Зі шкільного віку проявив неабиякий хист до легкої атлетики, тоді ж з'явилися перші здобутки на спортивній ниві всеукраїнського та світо-

вого рівнів. Закінчив Вінницький державний педагогічний інститут (тепер університет).

У місті над Бугом його талант розквіт іще потужніше. Зокрема, у 1998 році Анатолій встановив національний рекорд України з марафонського бігу в Гамбурзі (Німеччина); у 1999 — здобув «золото» у Енсхеде (Нідерланди); у 2000 — «срібло» у Любляні (Словенія); у 2004 — «золото» в Ельзаському марафоні (Франція); у 2005 році — «бронзу» Вроцлавського марафону (Польща). Разом із дружиною виростив двох донечок, дав їм освіту та прищепив любов до спорту.

Співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять полеглим захисникам України!

Саміт НАТО в Гаазі: як міжнародні партнери посилюють Україну

Завдяки успішній дипломатії Володимира Зеленського наша держава отримує реальні ресурси та міжнародну підтримку, говорять в партії «Слуга Народу»

Наприкінці червня в Гаазі відбувся саміт НАТО, який став важливою віхою для міжнародної підтримки України. На саміті було ухвалено історичне рішення: країни НАТО збільшать оборонні видатки до 5% ВВП до 2035 року. Частина цих коштів прямо спрямовуватиметься на підтримку української армії та оборонної промисловості. В той же час Росія визнана довгостроковою загрозою євроатлантичній безпеці.

В партії «Слуга Народу» зазначили, що Президент України Володимир Зеленський також був присутній на саміті. Його офіційно запросив генеральний секретар НАТО Марк Рютте. Глава Української держави провів десятки двосторонніх і багатосторонніх зустрічей, виступив із ключовими ініціативами та досяг нових домовленостей із партнерами.

ц50 млрд підтримки від НАТО

У фінальній декларації країни НАТО підтвердили зобов'язання підтримувати Україну у довгостроковій перспективі, фактично вмонтувавши її в свій оборонний бюджет. А Генсек Альянсу Марк Рютте анонсував, що військова допомога Україні цього року може перевищити рекордні ц50 мільярдів, які були надані торік.

В партії «Слуга Народу» пояс-

нили, що йдеться не про централізований пакет від НАТО як організації, а про сукупність двосторонньої допомоги від окремих країн-членів. Під час саміту підтвердили, що ця модель підтримки зберігається, і темпи фінансування зростають. Зокрема, у 2024 році союзники надали Україні ц50 млрд допомоги, а в 2025 році лише за пів року — вже ц35 млрд. Таким чином, країни НАТО зафіксували намір утримувати рівень допомоги Україні не нижче минулорічного.

Зустріч із Дональдом Трампом: широкий спектр тем

В партії «Слуга Народу» розповіли, що на полях саміту НАТО відбулась зустріч Президента України Володимира Зеленського із Президентом США Дональдом Трампом, яка тривала 50 хвилин. Лідери країн обговорили практичні кроки щодо посилення української армії, зміцнення протиповітряної оборони України та перспективи співпраці щодо спільного виробництва зброї та засобів РЕБ. Володимир Зеленський та Дональд Трамп домовились про двосторонні контакти на рівні міністрів оборони та фінансів, держсекретаря США і глави МЗС України тощо.

Глава Української держави на-

звав «хорошою» зустріч з американським лідером на саміті НАТО: «З президентом Трампом була хороша зустріч. Спектр тем - найширший. Ми обговорили всі пи-

- Разом ми обов'язково зможемо захистити життя і досягти справжньої безпеки та миру, — Президент України Володимир Зеленський про саміт НАТО.

тання, які передусім пов'язані з темами Patriot, тим, як боронити наше небо, й іншими кроками, пов'язаними з перемовиним процесом, а також санкційний напрям, наші двосторонні відносини після підписання двосторонньої угоди».

Дональд Трамп, в свою чергу, охарактеризував зустріч як «дуже приємну». А на запитання про подальшу військову допомогу Україні, президент США відповів: «Подивимося, як це буде. Київ хоче отримати ракети Patriot. Побачимо, вони нам теж дуже потрібні. Але я хочу, щоб ми могли вам їх надати».

Аудієнція у Короля Нідерландів

В партії «Слуга Народу» розповіли, що під час перебування в Ні-

дерландах Глава Української держави мав аудієнцію в Короля Нідерландів Віллема-Александра. Президент України подякував Нідерландам за солідарність з українцями та висловив особисту вдячність Його Величності Королю Віллему-Александру та Її Величності Королеві Максимі за підтримку України та українців, які знайшли прихисток у Нідерландах.

Україна та Європа: стратегічна єдність

В партії «Слуга Народу» зазначили, що лідери європейських країн дуже тепло зустріли Президента України. Під час перемовин із Президентом Європейської ради Антоніу Коштою, Президенткою Європейської комісії Урсулою фон дер Ляєн Володимир Зеленський акцентував на важливості запуску оборонного інструменту SAFE з обсягом до 150 млрд євро. Особливо обговорено запуск переговорних кластерів щодо вступу України в ЄС, додаткові санкції проти РФ та підготовку 18-го санкційного пакета Європейського Союзу.

Під час спільної зустрічі з лідерами країн формату Е5 (Німеччина, Франція, Велика Британія, Італія, Польща) та Генсеком НАТО Володимир Зеленський говорив про зміцнення повітряного щита Укра-

їни, зокрема про боротьбу з іранськими дронами. Президент закликав до нових санкцій проти РФ і посилення тиску в енергетичному та банківському секторах.

Марк Рютте нагадав, що країни Е5 та інші партнери вже оголосили про суттєву підтримку, включно із системами ППО, танками, БМП, артилерійськими системами, дронами та боєприпасами. Крім того, Альянс має понад 70 проєктів, спрямованих на розбудову майбутніх сил та сектору безпеки України, і це робить шлях України до НАТО незворотним.

Північна Європа та Нова Зеландія: нові домовленості й інвестиції

В партії «Слуга Народу» розповіли, що Володимир Зеленський також провів низку переговорів з лідерами Північної Європи. Так, після розмови з Прем'єр-міністром Нідерландів Діком Схоофом було оголошено про новий оборонний пакет на 175 млн, що включає радари та безпілотники. Крім того, було домовлено про спільне виробництво дронів у Нідерландах для України за українськими технологіями.

З лідерами Франції, Данії, Фінляндії, Швеції та Норвегії, Глава Української держави обговорив зміцнення ППО, нові оборонні пакети, кооперацію у виробництві безпілотників, ракет і систем РЕБ. Особливо підкреслено готовність партнерів інвестувати у військову техніку, виготовлену в Україні.

З Прем'єр-міністром Нової Зеландії Крістофером Лаксманом розмовляли про перспективи інвестування у виробництво військової техніки в Україні та запуск ініціативи, що допоможе боротися з іранськими «шахедами», зокрема, виробництво перехоплювачів і систем РЕБ.

Серце зупинилось - пам'ять ніколи...

*Не встиг ти зморшку заробити,
Не встиг в саду зростити
калину...*

*Тебе забрала вітру мить,
Війна спалила твою днину.
Ще пахне форма бойова,
Ще десь дзвенять*

твої присяги...

Та вже мовчить твоя трава —

На ній сліди останньої відваги.

А тиша, як сіліа вдова,

Ридає в церкві всенародно.

Навіки двадцять чотирьох... все.

Навіки слава і тривога.

Тебе торкнулася краса —

Коли ти йшов до Бога...

вдвох із Богом.

У Ямполі знову схилилися прапори. Знову сльози, які неможливо стримати. Знову дзвонить тиша, що кричить про втрату. «На щиті» прибув у громаду Вадим Пушинський — солдат Збройних Сил України, щоб навіки упокоїтись у ямпільській землі. Молодий, мужній, відданий. Йому б жити, кохати, мріяти. А він — захищав, боровся, вірив і став одним із тих, кому Україна завдячує життям...

Хоча народився Вадим Пушинський на Рівненщині — у селі Любахи Володимирецького району, — останнє прощання та поховання відбулося саме на Ямпільщині, де проживав його дружина. Саме тут він знайшов другу половинку — Каріну Антонову, з якою нещодавно створив сім'ю. Каріна також служить у Збройних Силах України медиком. Їй лише 21. І вона вже вдова.

Вадим Михайлович Пушинський народився 29 червня 2000 року. Після закінчення школи працював у сфері інформаційних технологій. Але у 2022 році, коли російська орда сунула на мирні українські землі, Вадим добровільно став до лав захисників. Служив у десант-

но-штурмових військах. З 1 грудня 2024 року — офіційно призваний на військову службу Сарненським РТЦК Рівненської області. Проходив службу на посаді оператора штурмової спеціалізованої роти в складі 59-ї окремої штурмової бригади імені Якова Гандзюка.

Загинув 18 червня 2025 року за трагічних обставин у Дніпропетровській області...

Це коротке життя вмістило так багато. Вірність. Мужність. Любов. Службу. Війну. І смерть...

Скорботна хода з тілом героя 25 червня вирушила від Ямпільської лікарні до будинку дружини, де відбулась заупокійна панахида.

А в самому серці Ямполья, на центральній площі відбувся мітинг-реквієм. Жителі громади ставали навколівши, проводжаючи героя в останню путь. Люди тужливо хрестилися, зустрічаючи труну, покриту синьо-жовтим прапором. Військові побратими, священник, представники влади і сотні простих лю-

дей — кожен ніс у серці біль і вдячність.

Біографічні рядки прижиттєвих подій Вадима Пушинського зачитала ведуча мітингу Тетяна Жошко.

Слово скорботи і співчуття до громади мали Ямпільський міський голова Сергій Гаджук, побратим Ілля Бодя, священник ПЦУ отець Богдан.

- Ми знову сьогодні плачемо... Ми знову проводжаємо в останню путь героя. Ми знову схилиємо голови перед захисником України. Вадим Пушинський народився не на Ямпільщині. Але ми зробимо все, аби пам'ять про нього жила вічно серед нас. Ми будемо доглядати його могилу так само, як і всі інші військові поховання на Ямпільщині. Ми будемо вдячні йому за кожен подарований день. Ми говоритимемо лише слова шани й вдячності. Наші хлопці сьогодні не зважають на пропаганду, на страх, на втому — бо вони знають: Україна буде вільною, незалежною, і тут житимуть

ті, кому Господь дарує життя. Нехай усі, хто нині тримає зброю в руках, повернуться живими додому. А там, на Небі, уже повноцінна рота наших хлопців... Над їхніми могилами майорять українські прапори. Вони стоять небесним захистом над нами. Вони загинули за наше завтра і стали нашою незламністю. Завдяки такому герою Україну ніколи не поставлять на коліна, — сказав Ямпільський міський голова Сергій Гаджук.

Непросто давались слова побратиму Вадима — Іллі Боді. Це був посмертний монолог біля труни. Остання братська сигарета. Остання розмова, в якій прозвучало все: і цілі, з якими йшов на війну, і його позиція, і братська дружба, і любов, що проростає навіть серед вибухів. Це була сповідь — про справжнє військове братерство, яке не вмирає.

- Ми стояли і будемо стояти за Україну, - сказав Ілля.

Духовне слово у цю важку хвилину виголосив отець Богдан. Його слова торкнулися кожного серця. Він дав присутнім сили, закликав берегти пам'ять і згадувати в молитві кожного воїна, чий подвиг освятив українську землю.

- Українська церква в Ямполі на службах згадує поіменно полеглих — тих, чий імена вписано кров'ю в історію свободи, - сказав священник.

Це коротке життя було наповнене великим змістом: добровільна служба, бойові завдання, побра-

тими, одруження, надії на мирне майбутнє. Але війна обриває нитку життя так жорстоко й несправедливо...

Нам боляче. Нам нестерпно втрачати таких, як ти, Вадиме. Але ми вдячні до глибини душі. Усім серцем схилиємося перед твоїм подвигом. Твоє ім'я — у списку вічних. У серцях дружини, побратимів, рідних і земляків — пам'ять про тебе ніколи не загине.

Йому не судилося зустріти свій 25-й день народження. Навіки залишиться 24-річним. Хай добра, світла згадка про сміливого юнака, сильного воїна, залишається з нами назавжди. Низький уклін тобі, воїне. Герою не вмирають!

Висловлюємо щирі та сердечні співчуття рідним, бойовим побратимам, усім, хто знав і любив Вадима. Вічна пам'ять тобі, Воїне!

Світлана СОЗАНЬСЬКА

Ямпільська громада

«Мисливці за головами». Український варіант

«Мисливець за головами (англ. Bounty Hunter, буквально «мисливець за винагородою») — людина, яка за грошову винагороду розшукує і затримує (або вбиває) злочинців-утікачів і дезертирів, а також осіб, підозрюваних у скоєнні злочинів, які не з'явилися на судове засідання в призначений час».

Вікіпедія

Вперше я почула цей термін в ранній юності, коли захоплювалась фільмами та книжками про дикий американський Захід. Зазвичай, шериф оприлюднював ім'я злочинця, обіцяючи винагороду за його упіймання або смерть, залежно від обставин. А далі — як кому пощастить, бо в такому «полюванні» брали участь усі охочі.

Досить часто справедливості була на стороні жертви, і саме жертва викликала співчуття та симпатію, а не її переслідувачі. Не знаю чому, але мені траплялись романи і стрічки лише з таким хепі ендом.

Вираз «мисливці за головами» має кілька тлумачень. Однак, спостерігаючи за діяльністю окремих «деятелів» окремих ТЦКтаСП, приходиться в голову лише роз'яснення про «мисливців на злочинців», бо щось спільне справді є.

Проте, якщо хтось сподівається, що я зараз почну мерзити ТЦКтаСП, поливати цю структуру брудом і закликати до її ліквідації, то цей «хтось» дуже сильно помиляється.

Незважаючи на всі недоліки, які, на мою думку, іноді мають відвертий присмак протиправності та беззаконня, сьогодні Територіальний центр комплектації та соціальної підтримки (ТЦКтаСП) — єдина державна установа, що здійснює мобілізацію, демобілізацію і ще ба-

гато іншого, пов'язаного з військовим станом, включно із соціальною допомогою.

Ну, замінять назву. Повністю оновлять особовий склад. І що це дасть, якщо міняти потрібно всю систему, починаючи з Міноборони. А це точно не на часі, бо призведе до повної катастрофи, дестабілізації і колапсу. Тому в розпалі війни роздмухувати ворожнечу стосовно ТЦКтаСП категорично не можна, оскільки іншої такої організації в Україні немає. І поки що не буде. І якою б не була та мобілізація чи демобілізація, вони її здійснюють. Так вважає переважна більшість військових, які на фронті з перших днів повномасштабного вторгнення.

Справді, неможливо уявити, що сталося б, якщо під час війни розпустити чи скасувати ТЦКтаСП. І хто б там що не казав, не всі там «монстри» і «нелюди». Та й не все від них залежить. Але ситуацію, яка склалась з робітником Шаргородського КП «Комунсервіс» Юрієм Поставітюком, вважаю, варто оприлюднити. До того ж, за словами працівників ТЦКтаСП та лікарів ВЛК, все виконувалось на законних підставах. Втім, маю дуже великі сумніви, чи принесуть ті «законні підстави» очікувану користь. Скоріше, навпаки.

...Перевагою, а, можливо, недоліком невеликих міст є те, що всі все

про всіх знають. Ймовірно, те «все» не завжди відповідає дійсності, бо, як правило, базується на чутках і плітках. Однак, дещо таки правда. І правдиво те, що, незважаючи на відсутність групи інвалідності, яку Юрій не продовжив з 2015 року, і на майже порожню медичну картку, брати цього чоловіка на фронт не можна було категорично. Не вказуватиму, які у нього проблеми зі здоров'ям — не моя то компетенція, та й права я такого не маю. Але факт залишається фактом — і сусіди, і колишні та теперішні співробітники, і звичайні його знайомі впевнено стверджують — Юра Поставітюк абсолютно не придатний до бойових дій і може завдати непоправної шкоди не лише собі, а й своїм побратимам.

12 червня поточного року працівники Тульчинського РТЦК разом з поліцейськими тамтешньої поліції, здійснюючи черговий рейд на території Шаргородської громади, привели Юру в Шаргородський ТЦКтаСП. І скільки присутні шаргородці не намагались пояснити приїжджим, що Поставітюк точно не «той варіант», його все одно забрали. І все згідно із законом, бо ні відстрочки, ні інших документів, які б звільняли від служби в ЗСУ, не мав. Тобто числився «ухилянтом» і перебував в розшуку. Тож залишалась єдина надія на ВЛК.

Куди я телефонувала і скільки часу, прохань та умовлянь у мене пішло, щоб встановити подальшу долю Юрія, вартує окремої статті. Але мені це вдалося. І не дарма, бо Юра багато чого наплутав. Отже, хоча забирали його туль-

чинці, на обліку він стояв у Крижопільському РТЦКтаСП (Юра казав, що в Тульчині), а ВЛК проходив в Піщанці (Юра казав, що в Крижополі). На сьогодні він служить в частині А5000, бригада 159 в Миколаївській області, де опинився 14 червня.

Тобто на всі його переїзди, включно з ВЛК, пішло за три дні. То як професійні лікарі за кілька годин встигли його обстежити, оглянути, не помітити жодних відхилень і написати «придатний» до військової служби? Навіть не дяка служби в тилу, а до військової!

Головний лікар Піщанської лікарні справив винятково позитивне враження і роз'яснила багато нюансів та змін до чинного законодавства. А ще порадила звернутись до ВЛК вищої інстанції для оскарження дії їхньої. Втім, навряд чи Юрій буде тим займа-тись.

Після розмови з лікарем я занурилась у законодавство стосовно ВЛК. На жаль, головний лікар була абсолютно права. Військово-лікарська комісія в період військового стану може бути пройдена навіть за годину. Немає видимих ознак хвороби — придатний. Не відвідував лікаря впродовж року — придатний. Слина з рота не капає і очі в різні сторони не дивляться — придатний. Знаєш, як тебе звати і який сьогодні день — придатний. А якщо ти придатний, то матимеш зброю. І наш Юра теж матиме. А його командири та побратими матимуть безсонні ночі, бо гарантії, що він не покалічить себе чи не постріляє своїх, немає ніякої.

Зате спокійно спатимуть РТЦК, поліціянти, лікарі ВЛК. Відтепер можна відвідувати перед Мінобо-

рони, що, ризикуючи власним життям, з неймовірними труднощами та погонями, доставили в ЗСУ «супермена».

Проте якраз Міноборони своїми наказами зобов'язує ВЛК відправляти на фронт хронічних алкоголиків, психічно хворих, епілептиків, ВІЛ-інфікованих, носіїв туберкульозної палички, онкохворих, діабетиків тощо. І якраз Міноборони надсилає в ТЦКтаСП рознарядки на «голови».

Що ж їм, нещасним, залишається робити? Коли врахувати, скільки військовозобов'язаних списано, звільнено, відправлено в запас та відстрочено завдяки «липовим» довідкам, а до них ще додати заброньованих чиновників вищих щаблів влади, то кого залишається мобілізувати? Тільки носіїв вірусного гепатиту і невротиків.

Вони ж бо там, в своїх кабінетах, чудово знають: не підуть такі — доведеться витягувати власні дупи з крісел і самим шурувати на фронт. І їхнім дітям. І родичам. І друзям. А це робити ой як не хочеться.

Тож тепер нехай заморочуються безпосередні командири на тому фронті, бо такі юри для них — реальний головний біль і велика проблема. І мені щиро хочеться вірити, що я помиляюсь.

... Наші захисники воюють четвертий рік. І четвертий рік вони не можуть отримати повноцінну відпустку. І не можуть побачитись з рідними. І не можуть достатньо відпочити. І ця нелюдська втома виснажує, забирає останні сили і не дає не лише бити ворога, а й заважає власному інстинкту самозбереження.

Але їх немає ким замінити. Хіба що Юрієм Поставітюком.

Мобілізація в Ізраїлі: Почесно. Важливо. Обов'язково.

Напевно, всі, хто більш-менш цікавиться ситуацією в світі, знає, що на тлі загрози з боку Ірану, в Ізраїлі оголосили загальну мобілізацію. В цій країні обов'язкова армійська служба для всіх випускників шкіл, тобто юнаки і дівчата з 18 років ідуть служити.

Регулярна армія Ізраїлю не така численна. Тому, коли виникає потреба, оголошується мобілізація резервістів, оскільки насамперед саме вони складають бойові сили Ізраїлю.

Як саме проходить мобілізація в цій країні, в інтерв'ю інтернет-виданню «Главком» розповідає журналіст Ігаль Мовермахер (мовою оригіналу).

- «Вони (ухилянці — Ред.) є і були в усі часи. Але їх — мізер. Раніше, якщо людина заявляла, що вона ніколи, за жодних обставин не візьме до рук зброю, то до війська її не відправляли — відправляли до в'язниці. А коли вона звідти виходила, то залишалася з моральним тавром».

- «Це (призов ортодоксальних євреїв, зокрема, студентів релігійних навчальних закладів, які готують рабинів) викликало неабияку протидію зі сторони них та їхніх духовних лідерів. Бо рабини кажуть, що цих молодих людей не слід призивати — вони роблять достатній внесок тим, що вивчають Тору та моляться за народ Ізраїлю. Однак держава має своє бачення цієї ситуації — вона непохитна, розсилає повістки та застосовує санкції до тих, хто ухиляється. Хоча супротив рішенням влади чинить тільки ця ортодоксальна група».

- «Ніхто нікуди не тікає, ніхто нікого не ловить і не «бусифікує».

- «Багатодітних сімей в Ізраїлі чимало. Такі чоловіки дуже здивувалися б, якби їм сказали, що вони можуть не виконувати свій обов'язок перед державою тільки тому, що мають дітей».

А це з інтерв'ю посла Ізраїлю в Україні Міхаеля Бродського «Радіо Свобода» (мовою оригіналу).

- «...Це унікальна ситуація, але це люди, які прагнуть їти в армію, це почесно, це важливо. І навіть ті, хто, скажімо, за станом здоров'я, армія не хоче їх мобілізувати, вони просять, і приходять, і йдуть як волонтери до армії, щоб якимось чином зробити, тільки для того, щоб сказати, що вони теж зробили свій внесок і відслужили кілька років на благо Ізраїлю».

- «Завжди, коли ситуація в Ізраїлі загострюється, ізраїльтяни з різних країн якнайшвидше повертаються до Ізраїлю і долучаються до війська, а не тікають з країни».

- «Тому наша армія ґрунтується на резервістах і на здатності протягом 24 або 48 годин мобілізувати сотні тисяч резервістів

— це те, що відбувається у воєнній ситуації, коли оголошується воєнний стан».

- «...Єдине, що можу сказати, те, що відбувається в Ізраїлі — не може бути ситуації, коли діти високопосадовців, міністрів або дипломатів не служать в армії. В Ізраїлі в цьому сенсі дійсно немає подвійних стандартів. Це дивно, напевно, чути в Україні, але цього немає в Ізраїлі»...

- «Тому що вони розуміють, що кожен служить в армії, тому що вони розуміють, що міністри або начальник генерального штабу, або міністр оборони відправляє своїх дітей не просто в армію, а в бойові частини. І для них це почесно. І вони готові загинути. Звичайно, ніхто не хоче гинути. Але вони розуміють, що такий ризик є. Тим не менш, це почесно, це важливо, це їхній обов'язок. І це нормально. Для Ізраїлю це нормально».

Коли це стане нормально для України? Питання чисто риторичне.

Звідки ноги ростуть

Якось так сталося, що ми завжди звинувачуємо тих, хто поруч. Зазвичай це набагато зручніше, ніж шукати десь когось, навіть точно знаючи, звідки «ноги ростуть». Погана медицина — винні лікарі місцевої лікарні. Хоча вони лише виконавці наказів МОЗ. Незадовільна освіта — винні вчителі місцевої школи. Хоча вони лише виконавці наказів МОН. Хворі вважаються придатними — винна місцева ВЛК. Інвалідів відправляють на фронт — винен місцевий ТЦКтаСП. Хоча в обох випадках вони лише виконавці наказів Міноборони.

У червні минулого року Міністерство оборони змінило перелік хвороб, з якими будуть мобілізувати. Згадаю лише декілька. І почну з ураження психіки — «легкі, короточасні прояви органічних психічних розладів». Уявіть, як почувають себе на фронті «легкі» психічно хворі, коли постійно чують вибухи чи бачать власними очима усі «принади» війни. Не всі здорові витримують такі стреси. А що казати про невротиків?

Серед захворювань є багато досить небезпечних для життя людини. Вказано, що вони мають бути в стадії ремісії (онкологія), або в хронічній формі (ВІЛ, туберкульоз). Я не знаю, яким треба бути недоумком, щоб мобілізувати людей з такими діагнозами. Навіть невігласу відомо, що в екстремальних умовах будуть хронічні захворювання переходять в гострі форми. І в першу чергу це стосується онкології. А в перелік ввели найагресивніший вид раку — рак шкіри. І хто їх там лікує?! І де беруться необхідні препарати?!

А коли агресує ВІЛ та туберкульоз і кров чи слина носіїв цих хвороб потрапляє на слизову оболонку їхніх побратимів чи лікарів? Для цього досить звичайної подряпини, що кровоточить, чи бризків слини при кашлю.

Кажуть, що такі люди проходять

військову службу в тилу. Але відкрию вам велику таємницю — як свідчать наші захисники особисто, військові саме з такими діагнозами перебувають на всіх лініях, включно з «нулем». А ще — діабетики, носії гепатитів та ще багато інших, які раніше вважались непридатними або обмежено придатними.

При тому ці реально хворі мають реальні шанси померти не від ворожого снаряду чи кулі, а від власної хвороби (онкологія), перед тим заразивши усіх оточуючих (ВІЛ, туберкульоз), або перестрілявши їх (психічні хвороби).

Оці нові правила мобілізації ввели Міністерство оборони! Не Міністерство охорони здоров'я, не лікарі, хоча саме вони нестинуть відповідальність за наслідки і саме вони будуть другими жертвами (після самих хворих) результатів таких рішень. Звичайно, з медиками радились, але навряд до них аж дуже прислухались.

І автори такої дурні будуть надалі сидіти в безпеці й надалі штампувати чергові закони, накази, постанови, рішення, розпорядження тощо. Складається враження, що маємо ворога вже в тилу.

І чим довше триває війна, тим більше в тому впевнюєшся.

Ми вдячні Богу та ЗСУ за життя

Війна – це величезне лихо для українського народу та країни. Нікому з нас вона не потрібна. Ми звикли дбати про родину, про близьких, щоб все було добре, тепер війна нас роз'єднує і багатьох навіть навіки... Одинадцять років сліз та горя, і поки не видно кінця-краю. Це не спеціальна військова операція як трактує її росія з свого боку, це напад на мирну націю, агресія, це справжня війна, на якій ми втрачаємо найкращих своїх людей, свої території, свої міста та села і свою землю... Ми втрачаємо багато... А хто нам це все відновить? Хто нам поверне те, що забрано? І якими силами воскресить тих героїв і героїнь, яких вбила московія? путін залишає по собі руїни, невимовний біль, море пролитих сліз та крові... В його планах підкорити всю Україну собі і забрати все, а що буде з людьми, то його не цікавить.

І знову наш волонтерський екіпаж був на фронті. Заїжджав у три гарячі точки до наших захисників. Цього разу хлопці просили проду-

бо є розуміння того, що ці гроші людям не з неба падають, вони їх тяжко заробляють, а ми в свою чергу намагаємося їх ефективно використати і щоб всього найбільше закупити для воїнів. Напевно це і є одна з задач волонтера: знайти безкоштовно або за «миску вареників», тому ми маємо комунікувати з багатьма людьми, щоб натрапити саме на свій прийнятний варіант.

Що вам розповісти? Ця поїздка була на Донецький напрям, і всі дуже зраділи нашому приїзду. Бо вже давно саме у цих підрозділах не були. Гуманітарний вантаж нам допомогли сформувати волонтери з Вінниці, сіл Шендерівка та Сліди, а також наші благодійники-донатори. Всі разом ми сила!

Дорога далека, але як завжди, ми справилися і доставили всю продукцію та речі за замовленнями нашим бійцям. Хлопці та дівчата щиро дякували і передавали свої вітання. Як ми і обіцяли передали вінницький привіт від учня 4-го «А» класу школи №16 м. Вінниці Олександра Куржоса, про якого розповідали в попередній статті. Нагадаємо: цей хлопчик допоміг ЗСУ, передавши свої особисті зароблені кошти миттям скла в автомобілях. Захисники були розчулені даним вчинком і передали словесну вдячність Сашкові. Вони пишуться такими дітьми, адже це наше патріотичне незалежне майбутнє!

ктів, які не псуються швидко, мішків, молотків, сокир, морозильну камеру та ін. На жаль, не знайшли єдине – це морозилку, бо саме сезон і їх розкуповують. Ми не знайшли за нашими наявними коштами, бо нові то продаються, але ціна кусається. Тому шукаємо, щоб подарував якийсь благодійник, або щоб продавець зробив знижку для ЗСУ. Так як наразі не вдалося ні одне, ні інше, то ми й не викидали великі кошти...

А ми дякуємо усім небайдужим людям, помічникам, благодійникам, людям інкогніто, меценатам і всім тим, хто духовно та морально з нами. Адже навіть молитовна підтримка є захистом на передовій. Ми часто привозимо медальйони-обереги та релігійну літературу для наших військових, які передають Микола Данильчак та Андрій Миколаїв. Всі медальйони освячені, і наші котики носять їх залюбки, бо знають, що то є Божий захист. Дякуємо за допомогу і підтримку Сил оборони України!

Ми живемо у надскладний історичний та визначний період. Тут є місце для вибору кожній людині – бути патріотом чи зрадником. Ця кровопролитна війна залише імена кожного з нас на свої конкретні сторінки історії. Колись про російсько-українську війну будуть вчитися наші правнуки, якщо їм донесуть історичні джерела всю правду, а не

спалюють всі факти, які були насправді. Часто правдиву інформацію замовчують і подають в книжках так, як комусь на той момент вигідно. Багато і досі бояться розповідати правду про те, що коїться... Але ми не аналітики і не політики, щоб знати де та правда. Ми прості волонтери, які хочуть перемоги над ворогом, як і будь-які інші свідомі громадяни. І ми намагаємося разом із нашими помічниками хоч чимось допомогти українському війську. Бо вважаємо, що з миру по нитці і голому сорочка. І ми все-таки здобудемо перемогу, ми не повинні здаватися нізащо! Ми маємо наполегливо працювати і підтримувати ЗСУ.

Поки триває війна – доти ми тримаємо тил! Ми вдячні всім людям, які це розуміють і які постійно до-

натять, щоб ми мали змогу дістати необхідні речі й доставити їх на «О». Виконуючи волонтерську місію, ми ризикуємо своїм здоров'ям, життям та родинами. Ми також в групі ризику, так як не впевнені, що кожна поїздка може пройти гладко і без нюансів... Але перед початком кожної поїздки ми помолимося, перехрестуємося і в дорогу! А попереду набагато страшніше і набагато більше ризиків, ніж тоді, коли ми знаходимося вдома. Нас не зупиняє те, що ми можемо не повернутися. Ми віримо в такі моменти, що Бог нас завжди виводить з-під обстрілів та куль живими. Адже те, що написала книга життя кожному з нас, те і станеться, де б ти не був. Від долі не втечеш! Це факт! Ми вдячні Богу та ЗСУ за життя, і за те, що ще можемо продовжувати свою волонтерську діяльність заради нашої перемоги.

Друзі, тримаймося разом! Україна понад усе! ЗСУ понад усе! Український народ понад усе! Служимо українському народу! Реквізити для благодійної допомоги захисникам України: Приват-Банк: 4149 6293 5038 6801, Отримувач: волонтер Володимир Іванович ПУНЬКО.

З Україною у наших патріотичних серцях.

З повагою і вірою в нашу перемогу і в Бога - ваші волонтери Анна ЛАВРИК, Володимир ПУНЬКО, Сергій СТАНГРІТ, наші колеги і помічники м. Могилів-Подільський

Громада Курилівки збрала кошти на авто для військових

У селі Курилівка Хмельницької громади відбувся щирий і теплий благодійний концерт під гаслом «Від села до села — задля великої мети», під час якого вдалося зібрати 9 760 гривень.

Захід став справжнім святом єдності та підтримки Збройних Сил України. Для наймолодших гостей працював аквагрим, проходили веселі спортивні ігри й конкурси, а всіх частували смачною духмяною юшкою, приготованою з любов'ю.

На сцені виступили творчі колективи з будинку культури села Порик та міста Хмельника. Щирі пісні, танці та слова вдячності створили атмосферу взаємопідтримки, добра й спільної віри у перемогу.

Зібрані кошти долучені до збору на автомобіль для 14 окремої механізованої бригади «Червона Калина», а саме – для 5 батальйону роти вогневої підтримки, в якій служить житель громади Євген Рибак.

Цей день у Курилівці став ще одним прикладом того, як громада, навіть маленька, здатна творити великі справи, коли серце — з Україною.

Ще два автомобілі передали захисникам з Хмельницької громади

З Хмельника на передову вирушили два транспортні засоби, які були передані для потреб військовослужбовців 144-ї окремої механізованої бригади ЗСУ.

Автівки передали місцеві підприємці Аюб Геворджян та Андрій Романюк — люди, які не вперше підтримують наших захисників.

До ініціативи також долучилися фермери Хмельниччини: Станіслав Гуцал (Уланів), Андрій і Олег Цюрпіти (Кушелівка), керівник ТОВ «Щедра Нива» (с. Клітенка), а та-

кож Юрій Цимбал з села Вишенька, який забезпечив купівлю запчастин для ремонту ще одного авто для фронту.

Відчутну підтримку надали й працівники магазину «Автомакс», які традиційно надають значні знижки на товари для армії.

Ця передача техніки — не просто допомога. Це потужний сигнал про те, що бізнес, фермерство та громада — разом із армією, і що тил — надійний партнер фронту.

Митрополит Симеон відвідав Зарванці

з нагоди річниці приєднання храму до ПЦУ

5 липня, у день річниці приєднання Зарванецького храму до Православної церкви України, митрополит Вінницький і Барський Симеон здійснив архіпастирський візит до Якушинецької громади.

Митрополита зустріли настоятель храму Святої Великомучениці Параскеви отець Сергій та заступниця голови громади Людмила Грабова.

Візит розпочався з відвідин каплички при в'їзді до Зарванець, де архієрей разом із родинами загиблих воїнів та духовенством вшанував пам'ять полеглих у російсько-українській війні. Було звершено заупокійну літію.

Далі відбувся молебень за здоров'я українських захисників, які беруть участь у боротьбі за незалежність держави. Митрополит також звернувся до родин загиблих військовослужбовців зі словами підтримки та вдячності.

У храмі Святої Великомучениці Параскеви митрополит Симеон очолив Божественну літургію. Після богослужіння відбувся хресний хід довкола храму та освячення прапорів України й Вінницько-Барської єпархії, встановлених поблизу церкви.

Під час урочистостей були також вручені Подяки активним парафіянам і членам релігійної громади.

В Іллінецькій громаді провели стратегічну зустріч щодо цифрового розвитку

У рамках реалізації Програми EGAP, яку впроваджує Фонд Східна Європа за підтримки Уряду Швейцарії, в Іллінецькій міській територіальній громаді провели стратегічну зустріч, присвячену цифровій трансформації громади.

Захід відкрив іллінецький місь-

активна молодь та громадськість.

Організаторами події виступили Дарія Радзиковська, регіональна координаторка Програми EGAP у Вінницькій області, та Олена Поліщук, експертка з цифрової трансформації регіонів.

Протягом зустрічі учасники обговорили:

- поточний стан і перспективи індексу цифрової трансформації громади;
 - результати опитування мешканців щодо цифрових послуг та потреб;
 - попередні висновки ІТ-аудиту, що оцінював технічну інфраструктуру.
- У завершальній частині зустрічі провели мозковий штурм з розроблення ідей та пропозицій для оновленої Програми інформатизації громади.

кий голова Володимир Яшук, наголосивши на важливості цифрових рішень для розвитку громади. У зустрічі взяли участь перший заступник міського голови Олег Дмитрик (голова робочої групи з формування та реалізації Програми інформатизації й цифрової стратегії), координатор Програми EGAP в громаді Віктор Олійник, представники Молодіжної ради, Іллінецького аграрного фахового коледжу,

Арт-терапія для дітей військовослужбовців

Чудовий захід відбувся на базі Липовецького ліцею №2 за ініціативи соціального педагога Світлани Олексієнко. Його підтримали соціальні педагоги і психологи Липовецького ліцею №1 і №3.

Просто неба, на відкритому просторі діти власноруч розписували шопери, створюючи мандали радості, щастя, любові.

Такі творчі ініціативи команда педагогів освітніх закладів міста проводить не вперше. Вони дають гарний результат.

Заходи допомагають дітям не лише розвивати свої таланти, а й знаходити нових друзів, зміцнювати дух єдності у такий нелегкий час, з користю для себе організовувати відпочинок.

У тіні пришкольного парку за столиками, чи на пледах, кому як до вподоби, розмістились дітки та із захопленням слухали Світлану Олексієнко, яка розповіла їм про мету зустрічі та ефект від неї. Згодом, отримавши завдання, приступили до роботи. Педагоги забезпечили їх об'ємом та приладдям.

- Прагнемо підтримувати та допомагати дітям і їх батькам, які, незважаючи на всі випробування, сильні духом та вірять у краще! -

зазначила директорка Липовецького ліцею №2 Людмила Матвієнко.

По завершенні поставленого завдання кожен отримав у подарунок розписаний шопер, а на всіх учасників чекали солодка водичка, морозиво і сік від Білих Ведмедів, такі бажані у цей спекотний день.

У заході взяла участь начальник відділу освіти Леся Білозерова.

Дякуємо ГО «Ми - Вінничани» за можливість реалізації задуму, учителям і батькам - за підтримку.

Подільський камерний хор «Леонтович-капела» віднині академічний!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

У 2018 році на мистецькій арені Вінниччини засяяла нова зірка, найменована прізвищем хорового генія, чия «ластівка» облетіла увесь світ: у царині багатоголосся з'явився молодіжний та талановитий Подільський камерний хор «Леонтович-капела». Амбітні хористи на чолі з незмінним художнім керівником та головним диригентом (нині заслуженою діячкою мистецтв України) Ольгою Бабошиною стрімко та наполегливо взялися до реалізації основного завдання хору - популяризації кращих хорових традицій України та світу, розширення кола поціновувачів багатоголосся, піднесення хорового мистецтва на новий сучасний вражаючий рівень.

За час свого існування хор встиг підкорити серця шанувальників в Україні та за її межами. Виняткове злагожене звучання, довершений репертуар, яскраві постановки - це про «Леонтович-капела».

Впродовж діяльності хоровий колектив випрацював власний впізнаваний стиль і продовжує розширювати коло фанатів своєю ха-

ризмю та нестримною енергетикою.

У доробку «Леонтович-капела» - десятки самобутніх концертних програм, яскраві захоплені співпраці, перемоги на міжнародних конкурсах, участь у великих творчих проєктах України та зарубіжжя.

Серед найзнаковіших проєктів «Леонтович-капела», зокрема, такі:

- участь у наймасовішому виконанні «Щедрика» Миколи Леонтовича (Тульчин, Україна);
- участь у міжнародному мистецькому проєкті «Мистецтво проти війни», де музиканти із 7 країн світу виконали 9 симфонію Бетховена із потужним закликком «Обійми-мося, мільйони» (Кишинів, Молдова; Сибіу, Румунія);
- здобуття премії ім. М. Леонтовича;
- виконання «Урочищої меси» Олега Польового спільно із симфонічним оркестром Вінницької обласної філармонії;
- вражаючі програми кросоверів, рок- та поп-хітів разом із інструментальним ансамблем солістів «Експромт» Вінницької філармонії.

Художнім керівником, головним

диригентом, ідейним натхненником з невичерпним талантом, творчим потенціалом та шаленою любов'ю і відданістю хоровій музиці є заслужена діячка мистецтв України Ольга Бабошина. У злагоженій роботі із колегами-однодумцями народжуються якісні проєкти, які виходять за рамки класичного розуміння хорового виконавства: у програмах колективу з'являються хореографічні, театралізовані, поетичні, інструментальні, світло- та звукоелементи, які додають атмосферності та особливої енергетики кожній появі хору сцені.

Унікальний та без перебільшення універсальний Подільський камерний хор «Леонтович-капела» - це злагожений колектив, який запалює сцену, виконуючи світові хіти та українські шлягери, який торкає найпотаємніших струн душі, коли співає українські народні мелодії, який викликає бурю емоцій виконанням довершеної духовної музики. Усе це - в сучасному прочитанні, у модерному віянні, адже «Леонтович-капела» - це шарм, гармонія та енергія.

Як доказ цього, Подільському камерному хору «Леонтович-капела» Вінницької обласної філармонії

імені М. Д. Леонтовича Міністерством культури та стратегічних комунікацій України було присвоєно звання АКАДЕМІЧНОГО!!! (Наказ № 497 від 17.06.2025)

Це високе звання - не лише нагорода, а й висока відповідальність та обов'язок перед усіма, хто любить і цінує творчість «Леонтович-

капели», тож колектив продовжуватиме із ще більшим завзяттям, ентузіазмом та запалом щоразу вражати свого глядача, йти в ногу з часом та розширювати музичні горизонти, залишаючись вірним високим традиціям хорового мистецтва

Ніка ГАНАЙ, поетеса

В області відкрили ветеранський простір «Побратим»

У новому просторі працюватимуть 25 фахівців.

У Вінниці відкрили новий простір підтримки для ветеранів та їхніх родин - «Побратим». Це місце створене для того, щоб допомагати не лише тим, хто повернувся з фронту, а й сім'ям загиблих, зниклих безвісти чи полонених захисників. Про це повідомляє І-

VIN.INFO посилаючись на сайт Вінницької ОВА.

У просторі працюватимуть 25 фахівців, які надаватимуть допомогу за принципом «рівний - рівному». Ветерани зможуть отримати тут як психологічну та юридичну підтримку, так і соціальні та адміністративні послуги - у зручному, зрозумілому форматі.

Діти з Вінниці поїхали на відпочинок у Кельце

У польському місті Кельце розпочалася особлива табірна зміна для дітей з Вінниці: синів і донечок захисників України, які загинули, зникли безвісти, або перебувають у полоні.

Упродовж десяти днів вони зможуть відпочити, набратися сил, побачити нові місця й просто побути дітьми - поруч з однолітками, у дружньому колі й з відчуттям турботи, якої так потребують їхні родини.

- Цього літа діти наших воїнів матимуть можливість відпочити та

Польщі Василем Боднарем. Щиро дякую громаді Кельце та всім нашим іноземним партнерам, зокрема з Карлсруе та Нансі, які вже не перший рік організують подібні тури для родин наших полеглих героїв, за підтримку та розуміння, - зазначив вінницький міський голова Сергій Моргунов.

Проєкт реалізується департаментом освіти Вінницької міської ради спільно з муніципалітетом Кельце вже втретє і став одним із символів щирої солідарності польського народу з Україною у складний час. Завдяки цьому партнерству діти отримують можливість відпочити, психологічно розвантажитися, набратися сил перед новим навчальним роком, а також відчувати турботу та підтримку міжнародної спільноти.

- Програма перебування - від активного дозвілля до емоційного зцілення. Для дітей організовані цікаві екскурсії, тематичні заходи, майстер-класи, відвідування музеїв, печер, ботанічного саду, басейнів і спортивних локацій. Також заплановано багато інтерактивів для роз-

витку творчості, спілкування та відновлення внутрішньої рівноваги, - розповідає заступниця директора департаменту освіти Вінницької міськради Ірина Божок.

Особливою подією стала зустріч дітей з президенткою міста Кельце Агатою Войдою та Надзвичайним і Повноважним Послом України в Польщі Василем Боднарем. У теплій, відкритій атмосфері вони привітали вінницьку делегацію, побажали дітям нових яскравих вражень, гарного відпочинку та запевнили у подальшій підтримці.

Цей проєкт - більше, ніж просто відпочинок. Це про увагу до кожної дитини, яка пережила втрату або тривалу розлуку з близькими, про відчуття безпеки, а також нагадування: їх не залишили наодинці. Це про важливість підтримки родин наших захисників. І це - про силу співпраці між громадами, які попри війну будують містки довіри, людяності й спільного майбутнього, - зазначила заступниця директора департаменту освіти Вінницької міськради Ірина Божок.

Міжнародне партнерство з Кельце вже стало надійною основою для нових гуманітарних ініціатив і щороку дає дітям можливість бо-дай на кілька днів повернути собі відчуття спокою, дитинства і турботи.

Як зберегти емоційний баланс у професійному середовищі?

Чимало людей вважають роботу джерелом стресу. Як ж чинники впливають на психічне здоров'я в процесі трудової діяльності і як його зберегти? Докладніше про це розповідає психолог, психотерапевт, травматерапевт Алла ЛІНОК.

— **Алло Сергіївно, назвіть, будь ласка, основні фактори, що впливають на психічне здоров'я на роботі.**

— Ми проводимо на роботі третину або й більше свого життя. Для багатьох вона не лише джерело доходу, а й важлива частина ідентичності, самореалізації і соціальних контактів. І хоч як би ми любили свою справу, вона дійсно може бути джерелом не лише радості, а й стресу, тривоги та виснаження.

Я б виділила декілька груп факторів, які суттєво впливають на наш внутрішній стан та самопочуття під час трудової діяльності.

1. Як організована робота
Іноді проблемою стає не сама робота, а те, як вона влаштована. Якщо завдань забагато — все відбувається у шаленому темпі без можливості відпочити, а ресурси (час, люди, інструменти) обмежені — організм швидко виснажується. Так само дуже виснажує відсутність чіткості: коли не розумієш, за що відповідаєш, чи коли постійно змінюються пріоритети. Немає нічого дивного в тому, що за таких умов з'являються роздратування, тривожність і апатія.

2. Люди поруч і психологічна атмосфера

Психічне здоров'я дуже чутливе до того, в якій атмосфері ми працюємо. Повага, довіра, підтримка, відчуття, що тебе бачать і чують — це не просто приємні бонуси, а базова потреба кожної людини. І навпаки — напруга в колективі, конфлікти, ігнорування потреб, недооцінка зусиль працівників, відсутність можливостей для розвитку та чесного зворотного зв'язку, неприйнятна поведінка та байдужість з боку керівництва — це те, що може «вимикати» бажання працювати, навіть якщо професія колись дуже подобалась.

3. Наші індивідуальні особливості

У кожного з нас — свій темперамент, своя історія, свої реакції на стрес. Хтось бере все близько до серця, хтось мовчки терпить до останнього. Той самий робочий день для когось буде звичайним, а для когось — «краплею, що переповнила чашу» через тривожність, перфекціонізм, самокритику чи гіперконтроль. Важливо знати себе, свої межі та

вчасно давати собі відпочинок — як фізичний, так і емоційний.

4. Все, що поза роботою
Наш внутрішній стан залежить не лише від роботи. Не можна ігнорувати ті фактори, що знаходяться поза її межами. Фінансовий тиск, новини, переживання за рідних, війна, втрата домівки чи близьких — усе це ми приносимо із собою на робоче місце, хочемо ми того чи ні. Іноді саме підтримка колег чи просте «як ти сьогодні?» може стати важливою опорою у складний момент.

— **Працедавці, дбаючи про психічне благополуччя своїх працівників, інвестують в успіх своєї компанії. Що конкретно може зробити працедавець, щоб підтримати психічне здоров'я персоналу?**

— Хороше запитання. Насправді, роль керівника у вирішенні цього питання надважлива. Саме від нього залежить, наскільки сприятливим буде психологічний клімат в його колективі та наскільки комфортними будуть умови для збереження психічного здоров'я працівників і підвищення продуктивності праці.

Отже, що можна поради-ти керівникам?

1. Створюйте атмосферу довіри й безпеки

• Давайте відчуття, що про труднощі можна говорити. Труднощі — не слабкість, а нормальна частина роботи.

• Уникайте публічної критики, приниження або знецінення працівників.

• Уникайте іронії на адресу емоційних реакцій. Людям важливо знати, що їх не засудять.

• Якщо хтось звертається по підтримку або просить про паузу — поставтеся до цього з розумінням.

• Вчасно реагуйте на факти мобінгу, зупиняйте будь-які прояви емоційного насильства в колективі.

2. Дбайте про розумне навантаження

• Періодично перевіряйте, чи обсяг задач не перевищує можливості людини, особливо у складні періоди.

• Розподіляйте відповідальність рівномірно, не перекладайте більше на тих, хто мовчки «тягне».

• Давайте людям час на відновлення. Не чекайте доступності

працівника 24/7. Це не сприяє ефективності.

3. Підтримуйте і визнавайте зусилля

• Дякуйте — щиро й адресно. Кілька теплих слів можуть дати сили і змотивувати краще, ніж будь-яке зауваження.

• Помічайте не тільки результат, а й старання, шлях, який людина пройшла.

• Якщо працівнику щось не вдається — дайте підтримку замість критики. Це допоможе йому вирости.

4. Давайте можливість на гнучкість і баланс

• Якщо є така змога — пропонуєте гнучкий графік або часткову дистанційну роботу.

• Заохочуйте перерви, відпустки, турботу про себе замість «героїчного» вигорання. Працівник, який «вигорів», не дасть хороших результатів.

• Покажіть власним прикладом, що відпочинок — це не слабкість, а необхідність.

5. Формуйте культуру турботи про себе

• Запрошуйте фахівців з ментального здоров'я, проводьте зустрічі, на яких мова йтиме про стрес, емоції та вигорання.

• Створюйте простори, де працівники можуть просто поговорити чи перепочити.

• Періодично організовуйте корпоративні свята. Спільне дозволяє скинути напругу та зближає колектив.

• Підтримуйте зворотний зв'язок із працівниками — краще знати, як справи насправді, ніж здогадуватися.

6. Будьте уважні до змін у стані людей

• Якщо помічаєте, що хтось став більш замкненим чи роздратованим — обережно поцікавтесь, як він.

• Можна сказати щось просте: «Бачу, ти виглядаєш втомленим, засмученим. Все гаразд?»

• За потреби, м'яко запропонуйте звернутися до фахівця або дайте контакти.

Кожен керівник повинен пам'ятати: психічне здоров'я працівників — це не розкіш, а стратегічно важливий ресурс, основа для стабільної та ефективної роботи. Коли людина відчуває підтримку й повагу — вона розкриває свій потенціал. А керівник, який вміє турбува-

тись, — будує не лише результат, а й здорову, живу команду.

— **Звісно, про психічне здоров'я на роботі мають дбати не лише керівники, а й самі працівники. З Вашого досвіду, що може зробити в цьому плані людина самотужки?**

— Я абсолютно переконана: які б не були ідеальні умови на роботі — лівова частка відповідальності за власний стан здоров'я та продуктивність покладається на людину. Психічне здоров'я — це те, без чого не буде ні задоволення від роботи, ні енергії для життя поза нею. Піклування про нього — це не слабкість, не егоїзм і не примха. Це відповідальність — перед собою, перед тими, хто поруч, і навіть перед роботою.

Іноді варто зупинитись, зробити паузу, озирнутись і спитати себе: «Чи добре мені тут? Що я можу зробити для себе? І що ми всі разом можемо зробити, щоб нам працювалось краще?» Бо робота має бути частиною життя, а не джерелом страждань та виснаження.

Ось прості кроки для кожного, щоб зберегти внутрішній баланс у робочих умовах.

1. Слухайте себе

• Помічайте сигнали втоми: головний біль, дратівливість, «туман» в голові — це не слабкість, а сигнал до зупинки.

• Задавайте собі питання: «Як я себе почуваю?»», «Що мені зараз потрібно?».

2. Робіть паузи і відновлюйтесь

• Не працюйте «без перерви до перемоги». Це не о'кей. Навіть 5 хвилин тиші, легкої рухливості або подиху на свіжому повітрі — вже підтримка для мозку й нервової системи.

• Плануйте не лише роботу, а й відпочинок — це так само важливо.

3. Визначайте межі

• Спостерігайте, що саме вас виснажує. Це люди? Надмір контролю? Хаос у задачах? Побачивши корінь проблеми, легше подбати про себе.

• Не бійтеся сказати «ні» зайвими завданнями чи проханнями, якщо ресурсу об'єктивно немає. Не обов'язково бути грубим, щоб сказати «ні».

• Після роботи — справжній

Алла ЛІНОК

відпочинок. Навчіться не тримати роботу в голові після завершення робочого дня.

• Вимикайте сповіщення, виходьте із робочих чатів, якщо можете. Ваше право — відновлюватися, а не «жити роботою».

• Щоденно нагадуйте собі: «Я — не робот. Я маю право на втому, відпочинок і турботу про себе. Бо коли мені добре — я можу більше».

4. Говоріть і просіть

• Знаходьте підтримку серед колег. Якщо щось турбує — не мовчіть. Довірлива розмова з кимось «своїм» знижує напругу. І так, ви не зобов'язані все витримувати наодинці.

• Просити про допомогу — нормально. Всі ми люди, й у кожного свій темп і свій ресурс.

5. Розвивайте емоційну стійкість

• Вчіться заспокоювати себе: дихальні техніки, тілесні практики, усвідомлення емоцій.

• Шукайте те, що вас «підживлює» — хобі, музика, спорт, природа, спілкування з близькими й тваринами, тиша...

6. Звертайтеся до фахівця, коли потрібно

• Якщо тривалий час відчуваєте виснаження, тривогу чи апатію — не тягніть. Психолог чи психотерапевт допоможе розібратись і знайти опору.

• Дбати про себе — це зрілий крок, а не ознака слабкості. Відповідальність, яка допоможе зберегти здоров'я й хороше самопочуття.

І наостанок — істини, які я відкрила для себе. Робота — це не все життя, а лише певна його частина. Вдома не дорівнює ефективність. Ніхто не подбає про нас краще, ніж ми самі. Найцінніше, що ми маємо — це наш ресурс, який треба берегти і примножувати.

**Взяв інтерв'ю
Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ
Фото надане
Аллою ЛІНОК**

Кислотознижуюча дієта тамає запалення та допомагає схуднути

Схоже, що відмова від м'яса, яєць і молочних продуктів на користь зелені та бобових зменшує запалення в організмі та запускає процес втрати ваги.

Кислотознижуюча дієта — режим харчування, спрямований на зменшення кислотного навантаження в організмі, зокрема в шлунку, та підтримку балансу між кислотами та лугами (рН-рівня). Ця дієта часто рекомендується

людям із печією, гастроєзофагальною рефлюксною хворобою (ГЕРХ), гастритом, виразковою хворобою або іншими станами, пов'язаними з підвищеною кислотністю шлункового соку.

Продукти тваринного походження, включаючи м'ясо, рибу, яйця та сир, змушують організм виробляти більше кислоти, підвищуючи кислотне навантаження, пов'язане з хронічним запаленням, порушеннями метаболізму та набором зайвої ваги.

Рослинні дієти, які є більш лужними, навпаки — асоціюються з втратою ваги, покращенням чутливості до інсуліну та зниженням артеріального тиску.

У новому дослідженні за участю 62 дорослих із надмірною вагою, проведеному Комітетом лікарів за відповідальну медицину (Physicians Committee for Responsible Medicine), веганська дієта з низьким вмістом жирів значно знизила показники PRAL (потенційне ниркове навантаження) та NEAP (чисте ендогенне виробництво кислоти).

Через 16 тижнів веганська дієта з низьким вмістом жирів значно знизила кислотне навантаження в учасників та забезпечила у них втрату майже 6 кілограмів ваги, тоді як середземноморська дієта не

вплинула на масу тіла.

Автори дослідження вважають, що лужний ефект веганської дієти, який підвищує рівень рН в організмі, може стати ефективним інструментом корекції ваги.

До найкращих лужних продуктів належать листові зелені, брокколі, буряк, часник, морква та капуста; яблука, вишні, абрикоси; а також нут, горох, квасоля або соя.

САМОЛІКУВАННЯ НЕБЕЗПЕЧНЕ!

перед тим, як скористатися опублікованими в газеті порадами, обов'язково проконсультуйтеся з вашим лікарем.

Малина буде великою та солодкою — чим підлити нині кущі

Більшість сортів малини у липні активно плодоносять або вже підходять до завершення цього процесу. Проте для досвідчених садівників цей місяць — не тільки період збору врожаю, а й важливий момент для грамотного догляду за кущами, аби продовжити плодоношення та підготувати рослини до майбутнього сезону. Саме в липні малина потребує особливої уваги, адже виснажена плодоносінням, вона втрачає сили та потребує додаткових поживних речовин.

Навіщо підживлювати малину в липні

Підживлення в цей період дозволяє не тільки продовжити термін плодоношення, особливо у ремонтантних сортів, а й забезпечити нарощування нових пагонів заміщення, які стануть основою наступного врожаю. Крім того, малина після збору ягід продовжує активно накопичувати резервні речовини, тому правильне підживлення сприятиме зміцненню кореневої системи, підвищенню імунітету рослини та кращій витривалості до посухи чи хвороб.

Що потрібно тепер малині

У середині літа малині найбільше потрібен калій — цей елемент відповідає за якість плодів, їхню солодкість і соковитість, а також за стійкість до шкідників та грибкових інфекцій. Також важливий магній для фотосинтезу, кальцій — для зміцнення тканин, і трохи азоту — для продовження росту пагонів, хоча з ним у липні варто бути обережними, щоб не стимулювати надмірне вегетативне зростання на шкоду плодоношенню.

Органічні підживлення

У липні особливо доречним є використання органіки — вона діє м'яко, поступово й не призводить до перенасичення. Один із перевірених варіантів — зброжене зелене добриво (настій кропиви, бур'яну, листя кульбаби). Його готують у бочці або відрі, настоюють кілька днів, після чого розбавляють у співвідношенні 1:10 і поливають під корінь.

Також можна використовувати настій коров'яку або курячого посліду, обов'язково розведений (1:10 або навіть 1:15). Після такого підживлення бажано мульчувати прикореневу зону компостом або соломкою, щоб зберегти вологу.

Мінеральні добрива для малини у липні

Якщо малина потребує швидкої підтримки, можна вдаватися до мінеральних підживлень. Оптимальним вибором буде сульфат калію (30–40 г на 10 л води), монофосфат калію (10–15 г на 10 л), а також комплексні добрива з підвищеним вмістом калію та магнію. Такі добрива бажано вносити не частіше одного разу на 10–14 днів і завжди на вологий ґрунт, аби не обпалити коріння.

Для листових підживлень добре підійде обприскування розчином монофосфату калію або хелатного комплексу мікроелементів. Таке живлення дає швидкий результат, особливо в періоди спеки, коли живлення через коріння ускладнене.

Що треба робити з кущем малини після внесення підживлення

Після внесення будь-якого добрива важливо добре полити рослину (якщо цього не було зроблено раніше), а також регулярно розпушувати ґрунт, видаляти бур'яни й слідкувати за станом пагонів. Обрізку варто проводити лише після завершення плодоношення, однак у липні вже можна формувати слабкі чи хворі пагони, які забирають сили.

Окрім правильного підживлення, продовжити термін збирання ягід допоможе своєчасний полив (особливо у спекотні дні), притінення кущів від палючого сонця, а також регулярне збирання дозрілих ягід, щоб рослина не витрачала енергію на перезрілі плоди. Для пізньої малини, яка дає врожай до осені, особливо важливо підтримати темп розвитку — без підживлення вона може зупинити формування ягід.

Після картоплі найкраще сіяти гірчицю

Нинішнього року через погодні умови збір картоплі проводиться з випередженням стандартних термінів на один місяць. Це означає, що між її копанням і оранкою буде дуже великий проміжок часу. За цей період, якщо випадатимуть дощі, бур'яни зійдуть, виростуть і дадуть насіння, яке встигне дозріти й завдасть господарям багато клопоту на довгі роки.

— Щоб не мати таких неприємностей, пропоную дешевий, простий спосіб — посів гірчиці як сидерату, — радить досвідчений городник з багаторічним стажем, агроном В'ячеслав Шевчук із Бершадської громади. — Як це я роблю? Перед копанням картоплі по ділянці, яку вона займає, висіваю гірчицю із розрахунку 130–140 грам (чайний стакан) на одну сотку. Вибираємо картоплю, видаляємо з ділянки великі рослинні рештки, граблями зарівнюється площа — от і весь посів. Гірчиця не потребує складного догляду — достатньо забезпечити їй вологу.

Дійсно, ґрунт після картоплі виснажений, потребує азоту, фосфору, калію і органіки, вражений хворобами і шкідниками. Для його оздоровлення висівають сидерати. Які ж переваги використання у цій якості саме гірчиці після збирання картоплі?

— Гірчиця вважається відмінним сидератом після картоплі, — переконаний В'ячеслав Павлович, який аргументував свою думку. — По-перше, гірчиця не

дасть бур'янам рости — вона їх заглушить. По-друге, у такий спосіб виправляється сівозміна, і наступного року можна садити картоплю по гірчиці, а не по картоплі. По-третє, своїми кореневими виділеннями гірчиця знищить збудників хвороб картоплі, а також дрітників. По-четверте, якщо хтось весною використовував селітру для відновлення картоплі після заморозків, і зараз у ґрунті є залишки цього добрива, то гірчиця забере зайвий азот на свій ріст, і ґрунт стане оптимальним.

Окрім того, гірчиця розпушує землю своїм корінням, що сприяє кращому проникненню повітря та води в ґрунт. А ще використання її як сидерату може знизити потребу в мінеральних добривах.

— Оскільки гірчиця в якості сидерату висівається на місяць раніше, ніж зазвичай, її необхідно захистити від хрестоцві-

тої блішки або обробити протруйником, — настійливо радить фахівець. — Я, наприклад, обробляю протруйником. Коли гірчиця виросте, її можна використовувати як корм худобі. Восени, перед настанням холодів, гірчицю необхідно скосяти або ж приорати, щоб вона перегнила та збагатила ґрунт поживними речовинами. Хто не признає оранки — залишає гірчицю на зиму для снігозатримання, а весною передисковує чи знищує її стебла в інший спосіб.

Досвід господарювання В'ячеслава Шевчука переконливо свідчить: використання гірчиці як сидерату після картоплі — це екологічно чистий та ефективний спосіб покращити ґрунт і підготувати його до наступного сезону.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ

Бершадська міська територіальна громада

Обприскайте помідори - і жоден грибок не вчепиться

Як обробити томати содою

Хвороби рослин можуть легко позбавити вас урожаю. Тому розповімо про засіб, з яким до ваших помідорів не вчепиться жоден грибок.

Розповідаємо, як приготувати засіб на основі інгредієнта з вашої кухні, а саме соди. Вона

має антисептичні властивості, тож її можна застосовувати для захисту від грибкових захворювань.

Як приготувати засіб для обробки томатів?

Беремо дві столові ложки соди та розводимо їх у шести-вось-

ми літрах води. Цим розчином поливайте кущі, не потрапляючи на листя. Цей засіб відмінний для боротьби з борошнистою росою.

Щоб приготувати засіб для обприскування, візьміть соду та йод. У літрі води розведіть чайну ложку соди, а також додайте три-чотири краплі йоду. Перемішайте та в суху погоду обприскуйте свої рослини раз на два тижні.

Сода створює на поверхні лужне середовище, що пригнічує збудники грибків. Йод же посилює імунітет.

Як захистити томати від шкідників?

Чайну ложку соди всипаємо у літр теплої води, перемішуємо та вливаємо одну столову ложку рослинної олії. Переливаємо в обприскувач та кожні два тижні обприскуємо томати. На додаток до ефекту соди, олія створює плівку, яка захищає листя від хвороб і комах.

!!! ПРОДАЄМО !!!

Ефективні препарати для знищення капустяної БІЛОКРИЛКИ, одноразової обробки колорадського жука та яєць і личинок, ПІСЛЯСХОДОВІ гербіциди проти всіх бур'янів по картоплі, буряках, ЛЮЦЕРНІ, часнику, цибулі та всіх овочах.

Препарати для знищення ведмедки, дрітлянки, кротів.

0967914431 Агроном Юрій Іванович

Вдалий господарник і надійний благодійник

Керівник фермерського господарства «Дзялів» В'ячеслав Михайлович Шершун завжди підтримував та підтримує соціальне спрямування розвитку населених пунктів Станіславчицької громади. Він разом із командою однодумців не тільки розвиває власний бізнес, а і щедро інвестує у майбутнє своїх земляків. Про це написала у соцмережі начальник Жмеринської районної військової адміністрації Інна Цимбал.

— За його персональної участі у свій час нове дихання та оновлення отримувала Кам'яногірська школа, люди знали та знають його як благодійника, який завше підставить плече у скруті.

На рахунок його благодійництва: підтримка у проведенні водогону в селі, допомога малозабезпеченим, внутрішньо переміщеним особам, опіка осіб похилого віку, окультурення громадських місць (криниць), створення комфортних умов для відпочинку — у селі Тарасівка облаштовано штучний водопад, який став місцем відпочинку та яскравою фотолокацією сотням гостей.

З початку російсько-української війни ФГ «Дзялів» активно бере участь та надає допомогу ЗСУ, купує транспортні засоби, продукти харчування, амуніцію.

Нещодавно перший заступник начальника Вінницької обласної військової адміністрації Наталя Заболотна відзначила В'ячеслава Михайловича за поданням Жмеринської районної військової адміністрації почесною обласною відзнакою.

Знаючи скромність нагородженого, Інна Цимбал завітала разом із заступником голови Жмеринської районної військової адміністрації Євгеном Корнійчуком та керівником підрозділу Юрієм Юр'євим на підприємство, озвучили колективну отриману їх керівником подяку.

Підприємство «Дзялів» є одним із солідних наповнювачів бюджету

Станіславчицької громади. Засноване воно 2006 року у селі Кам'яногірка Жмеринського району. І відтоді його очолює вдалий господарник і надійний благодійник Шершун В'ячеслав Михайлович.

— При зустрічі В'ячеслав Михайлович провів екскурсію по господарству, де показав сучасну будівлю, у якій завершується ремонт, — далі пише Інна Цимбал. — У ній буде розміщуватись адміністративний персонал, їдальня для працівників, кімната відпочинку, душеві кімнати, санвузол, за приклад взято побачене за кордоном у своїх колег. А ще дуже вражає велика кількість квітів, кущів та декоративних дерев, висаджених в господарстві.

Керівник розповів, що ФГ «Дзялів» вирощує переважно зернові культури, а також овочі та фрукти. Обробляє чотири тисячі гектарів землі, в господарстві працюють 40 осіб.

Весь обробіток землі здійснюється сучасною технікою, яка обладнана усім необхідним для продуктивної праці. Незважаючи на непрості часи сучасних реалій, господарством побудовано холодильник для зберігання цибулі на дві тисячі 200 тонн, а також — сучасний комплекс для очищення та сушіння зернових культур, який переробляє за добу 400 тонн продукції. У ФГ «Дзялів» діє сучасний комплекс, де із відходів зернових культур без хімічних домішок виготовляються пелети солом'яні, як альтернативне паливо у зимовий період, а також кормові гранули, підстилка для тварин, наповнювачі для обслуговування домашніх тварин.

— Щиро поважаю як В'ячеслава Михайловича, так і схожих до нього щедрої душі людей за те, щокладають у майбутнє України, у її людей, у єдність, — резюмувала Інна Цимбал.

Віктор ЗЕЛЕНЮК

Жмеринський район

Делегати з Вінниці

взяли участь у засіданні Європейської федерації Шляху святого Якова

Під час засідання ухвалили маніфест на підтримку України і маршруту Camino Podolico зі стартовою точкою у Вінниці.

Як повідомляють на офіційному туристичному сайті Вінниці, Європейська федерація Шляху святого Якова, яка представляє паломницькі шляхи до Сантьяго-де-Компостела перед Радою Європи, ухвалила маніфест на підтримку українського маршруту Camino Podolico та боротьби українців за незалежність, свободу і демократію.

У ньому зазначено, що Європейська федерація Шляху святого Якова виступає за припинення російської агресії проти України, за повагу до її територіального суверенітету та права українського народу визначати власне майбутнє і

свої відносини з іншими європейськими країнами; висловлює повну солідарність з українськими колегами по Федерації, і заявляє про готовність підтримати їх у межах своїх повноважень.

«На цей момент Camino Podolico зі стартовою точкою у Вінниці (4625 км до Сантьяго-де-Компостела) є найбільш значущим і важливим паломницьким маршрутом, оскільки його існування означає, що Європа й надалі прямує шляхами свободи, демократії та поваги до людей, які щодня розбудовують цей континент», — йдеться у Маніфесті.

Документ підписав президент Федерації Ільдефонсо де ла Кампа Монтенегро 3 липня під час Генеральної Асамблеї організації у місті Тулуза (Франція). У своєму виступі він також висловив підтримку українським партнерам: «Як я робив це із 2022 року, хотів би висловити нашу солідарність боротьбі українського народу за свободу та засудження несправедливої агресії Російської Федерації», — сказав президент Європейської федерації Шляху святого Якова.

Ознайомитися з повним текстом

маніфесту можна за посиланням. Його буде надіслано у всі ключові інституції Європейського Союзу та Ради Європи.

Генеральна Асамблея Європейської федерації Шляху святого Якова проходила у французькій Тулузі на початку липня. Її головна тема — розширення співпраці між країнами, через які проходить один із головних паломницьких шляхів Європи, обмін кращими практиками та розширення каналів популяризації маршрутів.

Від України участь у цій Асамблеї взяв заступник вінницького міського голови, віцепрезидент Європейської федерації Шляху святого Якова Андрій Очеретний, а також директор департаменту маркетингу і туризму Вінницької міської ради

Олександр Вешелені.

«Вінниця вперше брала участь у Генеральній Асамблеї в статусі носія віцепрезидентства, що покладає на нас велику відповідальність за формування стратегії та активностей Федерації, — сказав Андрій Очеретний. — Представляючи Україну у цій поважній організації, ми маємо змогу пропонувати проблематику та рішення для обговорення 20 членами з 10 європейських країн. Зокрема, ми хочемо об'єднати наші зусилля для формування методології і програм позитивного впливу на ментальне здоров'я через проходження Шляху для цивільних та військових, які постраждали через воєнні дії агресора. Наші колеги з Хорватії та Іспанії готові ділитися своїм досвідом, а ми, в свою чергу, надихаємо

партнерів на нові ідеї та проекти».

Довідка: Шлях святого Якова (Camino de Santiago) — перший культурний маршрут Ради Європи, — мережа з понад 80 000 км сухопутних шляхів, що перетинають 29 європейських країн, і 30 000 миль морських шляхів, які вже понад 1200 років об'єднують народи Європи, сприяють обміну знаннями та зміцненню культури гармонії, взаєморозуміння і людських зв'язків, що допомагали формувати європейську цивілізацію з часів Середньовіччя. Одним з паломницьких маршрутів цієї мережі є Подільський шлях святого Якова (Camino Podolico) в Україні, який координується Вінницькою міською радою разом з ще 10 громадами Вінниччини та Хмельниччини.

Фото: Офіс туризму Вінниці

Поблизу Чернятки

з'явиться новий природоохоронний об'єкт — «Ковиловий пагорб»

У Гайсинському районі, неподалік села Чернятка, планують заснувати природоохоронну пам'ятку «Ковиловий пагорб» для збереження червонокнижної рослини — ковили волосистої.

Джулинська сільська рада вже погодила створення цієї охоронної зони, яка охопить територію площею близько двох гектарів.

Про рослину: Ковила волосиста (Stipa capillata), також відома як тирса, — це багаторічна трав'яниста рослина з родини тонконогових, яка поширена переважно в степових регіонах. Вона росте на відкритих степах, кам'янистих схилах та серед чагарників, рідше — на галявинах і узліссях.

Рослина досягає у висоту від 30

до 100 см, утворюючи густі дернини. Стебла тонкі, численні, міцні й голі, листки вузькі, з пушком всередині. Суцвіття — вузька волоть довжиною 10—25 см, з гострим, шорстким, волосоподібним остком довжиною 13—23 см. Ця ковила є унікальною в Україні тим, що її осток не пірчастий, а саме волосоподібний.

Рослина має цінність як декоративна та кормова культура і занесена до Червоної книги України зі статусом «Неоцінений».

Прийняття зменшення чисельності: зниження популяції ковили волосистої пов'язане із розорюванням степів, забудовою територій, терасуванням і залісненням схилів, а також надмірним випасом худоби.

Оголошення

29 липня 2025 року в приміщенні Іллінецької РСС, адреса: Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Іллінці, вул. Європейська, 5 відбудеться продаж з аукціону нежитлової будівлі магазину, загальною площею 49 м. кв., а саме: 1. Торговий зал - 28 м.кв., 2. Кладова - 8,4 м. кв., 3. Підсобне приміщення - 12,6 м. кв.; та земельну ділянку, площею 0,0092 га, що є невід'ємною частиною, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., Вінницький р-н, с. Паріївка, вул. М. Грушевського, 58а, належить КП «Іллінціхліб» Іллінецької РСС.

Стартова ціна продажу 63110 грн без ПДВ. Крок аукціонних торгів 1% від стартової ціни.

Гарантійний внесок 10% від стартової ціни, перерахувати АТ КБ Приватбанк р/р UA743052990000026009006100254, код ЄДРПОУ 31708498, КП «Іллінціхліб».

Реєстраційний внесок в розмірі 170,00 грн перерахувати на р/р UA433052990000026006006100138 в АТ КБ Приватбанк, код ЄДРПОУ 01740393 Іллінецької РСС.

Останній день реєстрації учасників аукціону 25.07.2025 року. За довідками звертатись за тел. (0432) 2-13-86; 2-14-94.

Втрачений диплом, ВН 28007123, виданий Вінницьким фінансово-економічним університетом, за спеціальністю 5.060101 "Правознавство", від 2005 року на ім'я Луцишеної Віталіни Віталіївни, **вважати недійсним**.

Шановні читачі!

Пропонуємо до ваших послуг розміщення на сторінках нашої газети рекламних та інформаційних матеріалів, вітань до ювілеїв та сімейних свят

Хочу подякувати цьому діду.
Я сама лікар-гінеколог, а мій син лікар-стоматолог, у 26 років у мого сина стався напад епілепсії, я за 10 років побувала скрізь, але ніхто не зміг мені допомогти, випадково почула про діда Тимофія і подумала, що це останній раз, що більше нікуди не піду. Результат мого звернення до діда Тимофія перевершив мої очікування, мій син повернувся до роботи. Тих, хто потребує допомоги, дуже багато. Дідова умова, щоб людина була хрещена. Усім його рекомендую.
Телефон діда Тимофія: 0663842286

24 липня 2025 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні Вінницької обласної спілки споживчих товариств, за адресою: м.Вінниця, вул. Визволення, 8, відбудеться аукціон з продажу наступного майна:

- нежитлової будівлі магазину, загальною площею — 72 кв.м. за адресою: Вінницька область, Вінницький район, с. Андрушівка, вул. Робітнича, буд. 10-А. Будівля 1961 року введення в експлуатацію, належить СТ «ПЛИСКІВСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ СПОЖИВЧЕ ТОВАРИСТВО». Стартова ціна продажу 40250,00 грн без ПДВ. Крок аукціонних торгів 1% від стартової ціни.

Гарантійний внесок 10% від стартової ціни, перераховується на р/р UA853052990000026001016110049 в АТ КБ «Приватбанк», код ЄДРПОУ 01741856, СТ «ПЛИСКІВСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ СПОЖИВЧЕ ТОВАРИСТВО».

Реєстраційний внесок в розмірі 170,00 грн перераховується на р/р UA703020760000026001300310411 в АТ «Ощадбанк», код ЄДРПОУ 01740911, Вінницька облспоживспілка.

- 37/50 частини нежитлових приміщень, загальною площею 297,63 кв.м. за адресою: Вінницька область, Могилів-Подільський р-н., с. Слобода-Шлишковецька, вул. Квітнева, буд.2. Будівля 1992 року введення

в експлуатацію, належить СТ «Краяни». Стартова ціна продажу 86000,00 грн без ПДВ. Крок аукціонних торгів 1% від стартової ціни.

Гарантійний внесок 10% від стартової ціни, перераховується на р/р UA613052990000026001026101093 в АТ КБ «ПриватБанк», код ЄДРПОУ 32409902, СТ «Краяни».

Реєстраційний внесок в розмірі 170,00 грн перераховується на р/р UA703020760000026001300310411 в АТ «Ощадбанк», код ЄДРПОУ 01740911, Вінницька облспоживспілка.

- нежитлової будівлі, загальною площею — 71 кв.м. за адресою: Вінницька область, Гайсинський район, селище Чечельник, вул. Центральна, буд. 7. Будівля 1988 року введення в експлуатацію, належить Чечельницькому РСТ. Стартова ціна продажу 116083,00 грн без ПДВ. Крок аукціонних торгів 5% від стартової ціни.

Гарантійний внесок 10% від стартової ціни, перераховується на UA033052990000016107194 АТ КБ «ПриватБанк», код ЄДРПОУ 01741342, Чечельницьке РСТ.

Останній день реєстрації учасників аукціону 21.07.2025 року.

За довідками звертатись за тел.(0432) 67-08-11.

Повідомлення про наміри отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин

Виробничий підрозділ Вінницька дистанція сигналізації та зв'язку регіональної філії «Південно-Західна залізниця» Акціонерного товариства «Українська залізниця» має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для власних об'єктів: 1) Пост ЕЦ ст. Вінниця; 2) Пост ЕЦ ст. Вінниця-Вантажна; 3) Пост ЕЦ ст. Тюшки; 4) Пост ЕЦ ст. Браїлів; 5) Пост ЕЦ ст. Гнівань; 6) Пост ЕЦ ст. Кордишівка; 7) Пост ЕЦ ст. Голендри; 8) Будинок зв'язку ст. Калинівка-1; 9) Релейне приміщення Обгінний пункт Сосонка.

1. Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: Акціонерне товариство «Українська залізниця» (АТ «Укрзалізниця»).

2. Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 40075815.

3. Місцезнаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання: м. Київ, вул. Єжи Гедройця, 5, тел. (+3804332)4-22-95, e-mail: uz@uz.gov.ua.

4. Місцезнаходження промислових майданчиків:

- 1) Пост ЕЦ ст. Вінниця за адресою: Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Вінниця, вул. Привокзальна, 1;
- 2) Пост ЕЦ ст. Вінниця-Вантажна за адресою: Вінницька обл., Вінницький р-н, м.Вінниця, вул. Гонти, 45;
- 3) Пост ЕЦ ст. Тюшки за адресою: Вінницька обл., Вінницький р-н, с.Лука-Мелешківська, вул. Привокзальна, 2А;
- 4) Пост ЕЦ ст. Браїлів за адресою: Вінницька обл., Жмеринський р-н, смт. Браїлів, вул. Чайковського, 61;
- 5) Пост ЕЦ ст. Гнівань за адресою: Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Гнівань, вул. Привокзальна, 13А;
- 6) Пост ЕЦ ст. Кордишівка за адресою: Вінницька обл., Хмельницький р-н, с. Кордишівка, вул. Привокзальна, 17.
- 7) Пост ЕЦ ст. Голендри за адресою: Вінницька область, Хмельницький район, с. Голендри, вул. Привокзальна, 41;
- 8) Будинок зв'язку ст. Калинівка-1 за адресою: Вінницька область, Хмельницький район, м. Калинівка, вул. Михайла Грушевського, 19;
- 9) Релейне приміщення Обгінний пункт Сосонка за адресою: Вінницька обл., Вінницький р-н, с. Сосонка.

5. Мета отримання дозволу: Для майданчиків 1-7 отримання дозволів на викиди здійснюється на заміну діючим дозволом у зв'язку із заміною дизельних генераторів на більш сучасні. Для майданчиків 8.9 дозволи отримуються вперше.

6. Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля (ОВД), в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, яка згідно з вимогами ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля» підлягає оцінці впливу на довкілля: зазначені об'єкти не відносяться до об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля, та не підпадають під оцінку впливу на довкілля.

7. Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування): Основна діяльність підприємства пов'язана з вантажним залізничним транспортом. На території залізничних станцій виробничим підрозділом здійснюється надання зв'язку через власні мережі. Забруднюючі речовини надходять в атмосферне повітря від дизельних та бензинових генераторів, що забезпечують за-

лізничні станції електроенергією на випадок її аварійного відключення.

8. Відомості щодо видів та обсягів викидів:

- 1) Пост ЕЦ ст. Вінниця - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,01 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,078 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,00032 т/рік, аміаку — 0,000019 т/рік, сірки діоксид — 0,000014 т/рік, оксид вуглецю — 0,026 т/рік, вуглецю діоксид — 7,565 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,008 т/рік, метану - 0,0002 т/рік, бенз(а)пірену — 0,00000072 т/рік.
- 2) Пост ЕЦ ст. Вінниця-Вантажна - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,01 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,078 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,00032 т/рік, аміаку — 0,000019 т/рік, сірки діоксид — 0,000014 т/рік, оксид вуглецю — 0,026 т/рік, вуглецю діоксид — 7,565 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,008 т/рік, метану - 0,0002 т/рік, бенз(а)пірену — 0,00000072 т/рік.
- 3) Пост ЕЦ ст. Тюшки - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,006 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,048 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,0002 т/рік, аміаку — 0,000012 т/рік, сірки діоксид — 0,000009 т/рік, оксид вуглецю — 0,016 т/рік, вуглецю діоксид — 4,62 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,005 т/рік, метану - 0,00012 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000044 т/рік.
- 4) Пост ЕЦ ст. Браїлів - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,006 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,048 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,0002 т/рік, аміаку — 0,000012 т/рік, сірки діоксид — 0,000009 т/рік, оксид вуглецю — 0,016 т/рік, вуглецю діоксид — 4,62 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,005 т/рік, метану - 0,00012 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000044 т/рік.
- 5) Пост ЕЦ ст. Гнівань - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,01 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,078 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,00032 т/рік, аміаку — 0,000019 т/рік, сірки діоксид — 0,000014 т/рік, оксид вуглецю — 0,026 т/рік, вуглецю діоксид — 7,565 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,008 т/рік, метану - 0,0002 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000072 т/рік.
- 6) Пост ЕЦ ст. Кордишівка - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,005 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,041 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,00017 т/рік, аміаку — 0,00001 т/рік, сірки діоксид — 0,000008 т/рік, оксид вуглецю — 0,014 т/рік, вуглецю діоксид — 3,982 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,004 т/рік, метану - 0,00011 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000038 т/рік.
- 7) Пост ЕЦ ст. Голендри - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,006 т/рік,

оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,048 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,0002 т/рік, аміаку — 0,000012 т/рік, сірки діоксид — 0,000009 т/рік, оксид вуглецю — 0,016 т/рік, вуглецю діоксид — 4,62 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,005 т/рік, метану - 0,00012 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000044 т/рік.

8) Будинок зв'язку ст. Калинівка-1 - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,005 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,041 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,00017 т/рік, аміаку — 0,00001 т/рік, сірки діоксид — 0,000008 т/рік, оксид вуглецю — 0,014 т/рік, вуглецю діоксид — 3,982 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,004 т/рік, метану - 0,00011 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000038 т/рік.

9) Релейне приміщення Обгінний пункт Сосонка - в атмосферне повітря здійснюються викиди: речовин у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом — 0,0001 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO NO2]) — 0,006 т/рік, азоту (1) оксид [N2O] — 0,00005 т/рік, аміаку — 0,000003 т/рік, сірки діоксид — 0,00001 т/рік, оксид вуглецю — 0,609 т/рік, вуглецю діоксид — 2,529 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) — 0,015 т/рік, метану - 0,0005 т/рік, бенз(а)пірену — 0,000000003 т/рік.

9. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання: За ступенем впливу на забруднення атмосферного повітря зазначені об'єкти віднесені до 3 групи, які не взяті на державний облік та не мають виробництва або технологічне устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування.

10. Перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання: Нові заходи не передбачаються, адже під час функціонування існуючого обладнання нормативи ГДВ досягаються в повній мірі.

11. Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів: Не передбачаються, оскільки природоохоронні заходи дотримуються у відповідності до вимог ст.10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря».

12. Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству: Пропозиції щодо дозволених обсягів викидів відповідають природоохоронному законодавству. Величини викидів від стаціонарних організованих джерел не перевищують встановлені нормативи граничнодопустимих викидів. Рівень забруднення атмосферного повітря за даними розрахунків розсіювання не перевищують гігієнічних нормативів повітря населених місць.

13. Адреса держадміністрації з питань охорони навколишнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадян щодо дозволу на викиди: Вінницька обласна державна адміністрація: 21050, Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Соборна, 70, тел. (0432) 65-17-53, 65-17-54, e-mail: oda@vin.gov.ua.

14. Строки подання зауважень та пропозицій: протягом 30 календарних днів з моменту виходу повідомлення.

Головний редактор Юлія ТОМАЩУК, т. (066)-895-30-93

Видавець -

ТОВ «Редакція газети «Вінниччина».

Реєстраційне свідоцтво ВЦ №990-348-ПР, видане Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 16 січня 2018 р.

Засновник -

Трудовий колектив редакції.

Наша адреса: 21100, м.

Вінниця, вул. Визволення, 8, каб. 22,

e-mail: vinnichina-gazeta@ukr.net

Передплатний індекс 91672

Ідентифікатор медіа R30-04554

ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ: Віктор ЗЕЛЕНЮК (Бар, Мур. Курилівці, Жмеринка) - (096) 603-66-78; **Микола КАВУН** (Іллінці, Липовець, Немирів, Оратів) - (096) 398-28-55.

Розрахунковий рахунок: №UA593204780000026008924431157 у ПАТ АБ «Укргазбанк» м. Києва, МФО 320478, ЄДРПОУ 02471614.

- Редакція може публікувати в порядку обговорення статті, не поділяючи точки зору автора.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. За зміст реклами відповідають рекламодавці.
- Передрук без погодження з редакцією «Вінниччини» не дозволяється.
- *** Позначаються матеріали, які друкуються на правах реклами.

Номер виготовлений у КЦ редакції газети «Вінниччина».

Віддрукований у друкарні ТОВ «Діва-К», м. Вінниця, вул. Пу-гачова, 1, e-mail: druk33@ukr.net.

Тираж - **3030 прим.** Зам. 39008.

Українська література нового часу у центрі уваги хмельницької бібліотеки

У читальній залі Комунального закладу «Хмельницька публічна бібліотека» відкрито книжкову виставку-роздум під назвою «Українська література XXI століття: яка вона?».

Ця експозиція знайомить відвідувачів із найяскравішими представниками сучасного літературного процесу, який поєднує новітні творчі підходи з глибокими традиціями українського слова.

Література нової доби звертає увагу насамперед на людину — її внутрішній світ, громадянську позицію, вибір між добром і злом, пошук сенсу буття. Автори

сміливо досліджують найгостріші виклики нашого часу, відгукуються на події в країні та світі, водночас залишаючись вірними національній ідентичності.

Виставка стане цікавою як поціновувачам якісної художньої прози, так і тим, хто лише починає свій шлях у світ української книги.

Якщо ви хочете розвинути критичне мислення, збагатити уяву та відчувати повну палітру емоцій — знайдіть час для сучасної української літератури. Це читання, що змінює.

Запрошуємо всіх охочих відвідати виставку у бібліотеці!

Журналіст, письменник, режисер, музикант, а головне – волонтер

В Іллінецькій міській мультимедійній бібліотеці відбулася тепла й надзвичайно цікава творча зустріч із відомим українським письменником, журналістом та режисером Русланом Горовим. Захід зібрав велику кількість шанувальників сучасної української літератури.

Під час зустрічі Руслан Горовий ділився історіями з власного життя, розповідав про свою творчу діяльність, процес написання книг та натхнення. Його виступ був емоційним, щирим і сповненим глибокого змісту. Учасники мали можливість запитати автора, обговорити теми, підняті у його творах, та поділитися власними враженнями.

Після розмови відбулася автограф-сесія: всі охочі мали змогу отримати підпис від автора, сфотографуватися на згадку та придбати книги. Також організували міні-виставку літератури, на якій можна було ознайомитися з книгами Руслана Горового та іншими новинками сучасного українського книговидання.

Зустріч пройшла у дружній, затишній атмосфері, залишивши приємні враження та надихаючи на нові читання.

Щира подяка Руслану Горовому — відомому письменнику, журналісту та волонтеру — за цінний дарунок міській бібліотеці. Авторські книги, що наповнені щирістю, глибокими емоціями, іронією та життєвою мудрістю, стануть справжньою окрасою нашого книжкового фонду.

Відтепер читачі зможуть поринути у світ «Казок на ніч», «Поіменника», байок, спогадів і спра-

вжних людських історій, що надихають, розчулюють і пробуджують важливі роздуми. Особливо приємно отримати й родинну книжку «Ми вареники ліпили» Людмили Горової — тепло, щирі історії для дітей та дорослих.

Руслан Горовий — заслужений журналіст України, ав-

тор численних збірок короткої прози, засновник соціального проєкту «Служба розшуку дітей» та співзасновник видавництва «ТаТиШО». Його творчість вирізняється глибиною, емоційністю та щирістю, а активна громадянська позиція є прикладом для багатьох.

Ольга РОМАНОВА,
бібліотекарка Інтернет-центру
Іллінецької міської мультимедійної бібліотеки
Світлини авторки

Кросворд «Аграрій»

Склав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ

По горизонталі: 5. Одиниця маси, яка часто фігурує у зведеннях про урожайність. 6. «Ластівка день починає, а ... кінчає» (прислів'я). 9. Фосфорне добриво. 11. Частина рослини, яка розвивається після запліднення із зав'язі квітки і містить насіння. 12. Крупи із зерен крохмалю, добутого з серцевини пальм. 13. «Глибше орати — більше ... мати» (прислів'я). 15. Самка кнура. 17. Інфекційна хвороба головним чином великої рогатої худоби і овець, що призводить до абортів та яловості. 19. Форма співжиття організмів різних видів, яка забезпечує їм взаємну вигоду. 20. Зовнішній покрив тіла тварини. 24. Культурні рослини, що відрізняються від інших рослин цього самого виду певними біологічними й господарськими властивостями. 25. Смалець іншим словом. 26. «Вміння і ... все перетруть» (прислів'я). 27. Розділ зоології, що вивчає птахів та їх поширення. 30. Листяний ліс на

родючих ґрунтах, у якому переважає дуб. 31. Багаторічна напівкущова декоративна рослина з трійчастим листям і великими квітками білого, рожевого або червоного кольорів.

По вертикалі: 1. Осадова гірська порода, що складається із глини і вапняку; застосовується як добриво. 2. Ручне знаряддя для зрізання злаків, трави при корені. 3. Горюча корисна копалина, яка також використовується як добриво. 4. Декоративна рослина з гарно забарвленим листям і рясними яскравими квітками. 7. Довгий мотузок із зашморгом на кінці, за допомогою якого ловлять коней та інших тварин. 8. Місце на річці, озері, де напувають худобу або куди приходять пити дикі тварини. 9. Галузь сільського господарства — вирощування плодівих і ягідних культур. 10. Прошарок висококваліфікованих фахівців та управлінців у суспільстві та на виробництві. 14. У Середній Азії —

назва зрошувального каналу. 16. Видимий над поверхнею землі повітряний простір у формі шатра. 18. Харчовий виріб із посіченого чи молотого м'яса або риби, довгастої чи круглої форми. 21. Багаторічна трав'яниста або кущова рослина родини жовтцевих із виткими стеблами і великими квітками. 22. Літальний орган птахів, комах та деяких ссавців. 23. Сухий гарячий вітер, що супроводжується високою температурою, дуже низькою відносною вологістю. 28. Поле, на якому вирощують хлібні культури. 29. «В поле ... завіз, з поля хліб привіз» (прислів'я).

Відповіді на кросворд:

По горизонталі: 5. Центнер. 6. Ластівка. 9. Суперфосфат. 11. Плід. 12. Соловей. 13. Хліб. 15. Свиня. 17. Бібідіо. 19. Смібіо. 20. Шкура. 24. Сорт. 25. Лярд. 26. Труд. 27. Організм. 30. Діброва. 31. Півонія.

